

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1989	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 100

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1844

Κύρωση σύμβασης για τη ναυτική έρευνα και διάσωση και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Άρθρο 1
Κύρωση

Με την επιφύλοξη που αναφέρεται στο άρθρο 2 του νόμου αυτού, κυρώνετοι και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγμοτος η «Διεθνής σύμβαση γιο τη ναυτική έρευνο κοι διάσωση 1979», που υπογράφηκε στο Αμβούργο την 27η Απριλίου 1979 μαζί με το παράρτημα που επισυνάπτεται, τα κείμενα των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσο κοι σε μετάφροση στην ελληνική έχουν ως εξής:

"INTERNATIONAL CONVENTION ON MARITIME SEARCH AND RESCUE, 1979

THE PARTIES TO THE CONVENTION,

NOTING the great importance attached in several conventions to the rendering of assistance to persons in distress at sea and to the establishment by every coastal State of adequate and effective arrangements for coast watching and for search and rescue services,

HAVING CONSIDERED Recommendation 40 adopted by the International Conference on Safety of Life at Sea, 1960, which recognizes the desirability of co-ordinating activities regarding safety on and over the sea among a number of intergovernmental organizations,

DESIRING to develop and promote these activities by establishing an International maritime search and rescue plan responsible to the needs of maritime traffic for the rescue of persons in distress at sea,

WISHING to promote co-operation among search and rescue organizations around the world and among those participating in search and rescue operations at sea,

HAVE AGREED as follows:

Article I
General obligations under the Convention

The Parties undertake to adopt all legislative or other appropriate measures necessary to give full effect to the Convention and its Annex, which is an integral part of the Convention. Unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention constitutes at the same time a reference to its Annex.

Article II
Other treaties and interpretation

(1) Nothing in the Convention shall prejudice the codification and development of the law of the sea by the United Nations Conference on the Law of the Sea convened pursuant to resolution 2750 (XXV) of the General Assembly of the United Nations nor the present or future claims and legal views of any State concerning the law of the sea and the nature and extent of coastal and flag State jurisdiction.

(2) No provision of the Convention shall be construed as prejudicing obligations or rights of vessels provided for in other international instruments.

Article III
Amendments

(1) The Convention may be amended by either of the procedures specified in paragraphs (2) and (3) hereinafter.

(2) Amendment after consideration within the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as the Organization):

(a) Any amendment proposed by a Party and transmitted to the Secretary-General of the Organization (hereinafter referred to as the Secretary-General), or any amendment deemed necessary by the Secretaty - General as a result of an amendment to a corresponding provision of Annex 12 to the Convention on International Civil Aviation, shall be circulated to all Members of the Organization and all Parties at least six months prior to its consideration by the Maritime Safety Committee of the Organization.

(b) Parties, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Maritime Safety Committee for the consideration and adoption of amendments.

(c) Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Parties present and voting in the Maritime Safety Committee on condition that at least one third of the Parties shall be present at the time of adoption of the

amendment.

(d) Amendments adopted in accordance with sub-paragraph (c) shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for acceptance.

(e) An amendment to an Article or to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 of the Annex shall be deemed to have been accepted on the date on which the Secretary-General has received an instrument of acceptance from two thirds of the Parties.

(f) An amendment to the Annex other than to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3. shall be deemed to have been accepted at the end of one year from the date on which it is communicated to the Parties for acceptance. However, if within such period of one year more than one third of the Parties notify the Secretary-General that they object to the amendment, it shall be deemed not to have been accepted.

(g) An amendment to an Article or to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7. 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 of the Annex shall enter into force:

(i) with respect to those Parties which have accepted it, six months after the date on which it is deemed to have been accepted;

(ii) with respect to those Parties which accept it after the condition mentioned in sub-paragraph (e) has been met and before the amendment enters into force, on the date of entry into force of the amendment;

(iii) with respect to those Parties which accept it after the date on which the amendment enters into force, 30 days after the deposit of an instrument of acceptance.

(h) An amendment to the Annex other than to paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2, or 3.1.3 shall enter into force with respect to all Parties, except those which have objected to the amendment under sub-paragraph (f) and which have not withdrawn such objections, six months after the date on which it is deemed to have been accepted. However, before the date set for entry into force, any Party may give notice to the Secretary-General that it exempts itself from giving effect to that amedment for a period not longer than one year from the date of its entry into force, or for such longer period as may be determined by a two-thirds majority of the Parties present and voting in the Maritime Safety Committee at the time of the adoption of the amendment.

(3) Amendment by a conference:

(a) Upon the request of a Party concurred in by at least one third of the Parties, the Organization shall convene a conference of Parties to consider amendments to the Convention. Proposed amendments shall be circulated by the Secretary-General to all Parties at least six months prior to their consideration by the conference.

(b) Amendments shall be adopted by such a conference by a two-thirds majority of the Parties present and voting, on condition that at least one third of the Parties shall be present at the time of adoption of the amendment. Amendments so adopted shall be communicated by the Secretary-General to all Parties for acceptance.

(c) Unless the conference decides otherwise, the amendment shall be deemed to have been accepted and shall enter into force in accordance with the procedures specified in sub-paragraphs (2) (e), (2)(f), (2)(g), and (2)(h) respectively, provided that reference in sub-paragraph (2)(h) to the Maritime Safety Committee expanded in accordance with sub-paragraph (2)(b) shall be taken to mean reference to the conference.

(4) Any declaration of acceptance of, or objection to, an amendment or any notice given under sub-paragraph (2)(h) shall be submitted in writing to the Secretary-General who shall inform all Parties of any such submission and the date of its receipt.

(5) The Secretary-General shall inform States of any amendments which enter into force, together with the date on which each such amendment enters into force.

Article IV
Signature, ratification, acceptance, approval and accession

(1) The Convention shall remain open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 November 1979 until 31 October 1980 and shall thereafter remain open for accession. States may become Parties to the Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession

(2) Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

(3) The Secretary-General shall inform States of any signature or of the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession and the date of its deposit.

Article V
Entry into force

(1) The Convention shall enter into force 12 months after the date on which 15 States have become Parties to it in accordance with Article IV.

(2) Entry into force for States which ratify, accept, approve or accede to the Convention in accordance with Article IV after the condition prescribed in paragraph (1) has been met and before the Convention enters into force, shall be on the date of entry into force of the Convention.

(3) Entry into force for States which ratify, accept, approve or accede to the Convention after the date on which the Convention enters into force shall be 30 days after the date of deposit of an instrument in accordance with Article IV.

(4) Any instrument of ratification, acceptance approval or aceession deposited after the date of entry into force of an amendment to the Convention in accordance with Article III shall apply to the Convention, as amended, and the Convention, as amended, shall enter into force for a State depositing such an instrument 30 days after the date of its deposit.

(5) The Secretary-General shall inform States of the date of entry into force of the Convention.

Article IV
Denunciation

(1) The Convention may be denounced by any Party at any time after the expiry of five years from the date on which the Convention enters into force for that Party.

(2) Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General who shall

notify States of any instrument of denunciation received and of the date of its receipt as well as the date on which such denunciation takes effect.

(3) A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its receipt by the Secretary-General.

Article VII
Deposit and registration

(1) The Convention shall be deposited with the Secretary-General who shall transmit certified true copies thereof to States.

(2) As soon as the Convention enters into force, the Secretary-General shall transmit the text thereof to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article VIII
Languages

The Convention is established in a single copy in the Chi nese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic. Official translations in the Arabic, German and Italian languages shall be prepared and deposited with the signed original.

DONE AT HAMBURG this twenty- senenth day of April one thousand nine hundred and senenty-nine.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governements for that purpose, have signed the Convention.

FOR ALGERIA
FOR ARGENTINA
FOR AUSTRALIA
FOR BELGIUM
FOR BRAZIL
FOR BULGARIA
FOR CANADA
FOR CHILE
FOR CHINA
FOR CUBA
FOR CYPRUS
FOR DENMARK
FOR FINLAND
FOR FRANCE
FOR GABON
FOR THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC
FOR THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
FOR GREECE
FOR INDIA
FOR INDONESIA
FOR IRELAND
FOR ITALY
FOR THE IVORY COAST
FOR JAPAN
FOR KUWAIT
FOR LIBERIA
FOR MEXICO
FOR THE NETHERLANDS
FOR NEW ZEALAND
FOR NIGERIA
FOR NORWAY
FOR POLAND
FOR PORTUGAL
FOR SAUDI ARABIA
FOR SINGAPORE
FOR SPAIN
FOR SWEDEN
FOR SWITZERLAND
FOR THAILAND
FOR TRINIDAD AND TOBAGO
FOR TUNISIA
FOR TURKEY
FOR THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS
FOR THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND
FOR THE UNITED REPUBLIC OF CAMEROON
FOR THE UNITED STATES OF AMERICA
FOR URUGUAY
FOR VENEZUELA
FOR YUGOSLAVIA
FOR ZAIRE

ANNEX

CHAPTER 1

TERMS AND DEFINITIONS

1.1 "Shall" is used in the Annex to indicate a provision, the uniform application of which by all Parties is required in the interest of safety of life at sea.

1.2. "Should" is used in the Annex to indicate a provision, the uniform application of which by all Parties is recommended in the interest of safety of life at sea.

1.3. The terms listed below are used in the Annex with the following meanings:

.1 "Search and rescue region". An area of defined dimensions within which search and rescue services are provided.

.2 "Rescue co-ordination centre". A unit responsible for promoting efficient organization of search and rescue services and for co-ordinating the conduct of search and rescue operations within a search and rescue region.

.3 "Rescue sub-centre". A unit subordinate to a rescue co-ordination centre established to complement the latter within a specified area within a search and rescue region.

.4 "Coast watching unit". A land unit stationary or moblie, designated to maintain a watch on the safety of vessels in coastal areas.

.5 "Rescue unit". A unit composed of trained personnel and provided with equipment suitable for the expeditious conduct of search and rescue operations.

.6 "On-scene commander". The commander of a rescue unit designated to co-ordinate search and rescue operations within a specified search area.

.7 "Co-ordinator surface search". A vessel, other than a rescue unit, designated to co-ordinate surface search and rescue operations within a specified search area.

.8 "Emergency phase". A generic term meaning; as the case may be, uncertainty phase, alert phase or distress phase.

.9 "Uncertainty phase". A situation wherein uncertainty exists as to the safety of a vessel and the persons on board.

.10 "Alert phase". A situation wherein apprehension exists as to the safety of a vessel and of the persons on board.

.11 "Distress phase". A situation wherein there is a reasonable certainty that a vessel or a person is threatened by grave and imminent danger and requires immediate assistance.

.12 "To ditch". In the case of an aircraft, to make a forced landing on water.

CHAPTER 2

ORGANIZATION

2.1 Arrangements for provision and co-ordination of seach and rescue services.

2.1.1. Parties shall ensure that necessary arrangements are made for the provision of adequate search and rescue services for persons in distress at sea round their coasts.

2.1.2. Parties shall forward to the Secretary-General information on their search and rescue organization and later alterations of

importance, including:

1. national maritime search and rescue services
2. location of established rescue co-ordination centres, their telephone and telex numbers and areas of responsibility and·
3. principal available rescue units at their disposal.

2.1.3.The Secretary-General shall in a suitable way transmit to all Parties the information referred to in paragraph 2.1.2.

2.1.4 Each search and rescue region shall be established by agreement among Parties concerned. The Secretary-General shall be notified of such agreement.

2.1.5. In case agreement on the exact dimensions of a search and rescue region is not reached by the Parties concerned, those Parties shall use their best endeavours to reach agreement upon appropriate arrangements under which the equivalent overall co-ordination of search and rescue services is provided in the area. The Secretary-General shall be notified of such arrangements.

2.1.6. The Secretary-General shall notify all Parties of the agreements or arrangements referred to in paragraphs 2.1.4 and 2.1.5.

2.1.7. The delimitation of search and rescue regions is not related to and shall not prejudice the delimitation of any boundary between States.

2.1.8. Parties should arrange that their search and rescue services are able to give prompt response to distress calls.

2.1.9. On receiving information that a person is in distress at sea in an area within which a Party provides for the overall co-ordination of search and rescue operations, the responsible authorities of that Party shall take urgent steps to provide the most appropriate assistance available.

2.1.10. Parties shall ensure that assistance be provided to any person in distress at sea. They shall do so regardless of the nationality or status of such a person or the circumstances in which that person is found.

2.2 Co-ordination of search and rescue facilities.

2.2.1. Parties shall make provision for the co-ordination of the facilities required to provide search and rescue services round their coasts.

2.2.2. Parties shall establish a national machinery for the overall co-ordination of search and rescue services.

2.3.Establishment of rescue co-ordination centres and rescue sub-centres.

2.3.1. To meet the requirements of paragraphs 2.2.1 and 2.2.2.. Parties shall establish rescue co-ordination centres for their search and rescue services and such rescue sub-centres as they consider appropriate.

2.3.2 The competent authorities of each Party shall determine the area for which a rescue sub-centre is responsible.

2.3.3. Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre established in accordance with paragraph 2.3.1. shall have adequate means for the receipt of distress communications via a coast radio station or otherwise. Every such centre and sub-centre shall also have adequate means for communication with its rescue units and with rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, as appropriate, in adjacent areas.

2.4.Designation of rescue units

2.4.1. Parties shall designate either:

.1 as rescue units, State or other appropriate public or private services suitably located and equipped, or parts thereof; or

.2 as elements of the search and rescue organization, State or other appropriate public or private services or parts thereof, not suitable for designation as rescue units, but which are able to participate in search and rescue operations, and shall define the functions of those elements.

2.5.Facilities and equipment of rescue units

2.5.1. Each rescue unit shall be provided with facilities and equipment appropriate to its task.

2.5.2. Each rescue unit should have rapid and reliable means of communication with other units or elements engaged in the same operation.

2.5.3. Containers or packages containing survival equipment for dropping to survivors should have the general nature of their contents indicated by a colour code in accordance with paragraph 2.5.4. and by printed indication and self-explanatory symbols, to the extent that such symbols exist.

2.5.4. The colour identification of the contents of droppable containers and packages containing survival equipment should take the form of streamers coloured according to the following code:

.1 Red-medical supplies and first aid equipment:

.2 Blue-food and water:

.3 Yellow -blankets and protective clothing; and

.4 Black-miscellaneous equipment such as stoves, axes, compasses and cooking utensils.

2.5.5. Where supplies of a mixed nature are dropped in one container or package, the colour code should be used in combination.

2.5.6. Instructions on the use of the survival equipment should be enclosed in each of the droppable containers or packages. They should be printed in English and in at least two other languages.

CHAPTER 3

CO-OPERATION

3.1.Co-operation between States.

3.1.1. Parties shall co-ordinate their search and rescue organizations and should, whenever necessary, co-ordinate search and rescue operations with those of neighbouring States.

3.1.2. Unless otherwise agreed between the States concerned, a Party should authorize, subject to applicable national laws, rules and regulations, immediate entry into or over its territorial sea or territory of rescue units of other Parties solely for the purpose of searching for the position of maritime casualties and rescuing the survivors of such casualties. In such cases, search and rescue operations shall, as far as practicable, be co-ordinated by the appropriate rescue co-ordination centre of the Party which has authorized entry, or such other authority as has been designated by that Party.

3.1.3. Unless otherwise agreed between the States concerned, the authorities of a Party which wishes its rescue units to enter into or over the territorial sea on territory of another Party solely for the purpose of searching for the position of maritime casualties and rescuing the survivors of such casualties, shall tramsmit a request, giving full details of the projected mission and the need for it, to the rescue co-ordination centre of that other Party, or to such other authority as has been designated by that Party.

3.1.4. The competent authorities of Parties shall:

.1 immediately acknowledge the receipt of such a request; and

.2 as soon as possible indicate the conditions, if any, under which the projected mission may be undertaken.

3.1.5. Parties should enter into agreements with neighbouring States setting forth the conditions for entry of each other's rescue units into or over their respective territorial sea or territory. These agreements should also provide for expediting entry of such units with the least possible formalities.

3.1.6. Each Party should authorize its rescue co-ordination centres:

.1 to request from other rescue co-ordination centres such assistance, including vessels, aircraft, personnel or equipment, as may be

needed

.2 to grant any necessary permission for the entry of such vessels, aircraft, personnel or equipment into or over its territorial sea or territory; and

.3 to make the necessary arrangements with the appropriate customs, immigration or other authorities with a view to expediting such entry.

3.1.7. Each Party should authorize its rescue co-ordination centres to provide, when requested, assistance to other rescue co-ordination centres, including assistance in the form of vessels, aircraft, personnel or equipment.

3.1.8. Parties should enter into search and rescue agreements with neighbouring States regarding the pooling of facilities, establishment of common procedures, conduct of joint training and exercises, regular checks of inter-State communication channels, liaison visits by rescue co-ordination centre personnel and the exchange of search and rescue information.

3.2. Co-ordination with aeronautical services

3.2.1. Parties shall ensure the closest practicable co-ordination between maritime and aeronautical services so as to provide for the most effective and efficient search and rescue services in and over their search and rescue regions.

3.2.2. Whenever practicable, each Party should establish joint rescue co-ordination centres and rescue sub-centres to serve both maritime and aeronautical purposes.

3.2.3. Whenever separate maritime and aeronautical rescue co-ordination centres or rescue sub-centers are established to serve the same area, the Party concerned shall ensure the closest practicable co-ordination between the centers or sub-centers.

3.2.4. Parties shall ensure as far as is possible the use of common procedures by rescue units established for maritime purposes and those established for aeronautical purposes.

CHAPTER 4

PREPARATORY MEASURES

4.1. Requirements for information

4.1.1. Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre shall have available up-to-date information relevant to search and rescue operations in its area including information regarding:

.1 rescue units and coast watching units;

.2 any other public and private resources, including transportation facilities and fuel supplies, that are likely to be useful in search and rescue operations;

.3 means of communication that may be used in search and rescue operations;

.4 names, cable and telex addresses, telephone and telex numbers of shipping agents, consular authorities, international organizations and other agencies who may be able to assist in obtaining vital information on vessels;

.5 the locations, call sign or maritime mobile service identities, hours of watch and frequencies of all radio stations likely to be employed in search and rescue operations;

.6 the locations, call signs or maritime mobile service identities, hours of watch and frequencies of all coast radio stations disseminating meterological forecasts and warnings for the search and rescue region;

.7 the locations and hours of watch of services keeping radio watch and the frequencies guarded;

.8 objects likely to be mistaken for unlocated or unreported wreckage; and

.9 locations where supplies of droppable emergency survival equipment are stored.

4.1.2. Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre should have ready access to information regarding the position, course, speed and call sign or ship station identity of vessels within its area which may be able to provide assistance to vessels or persons in distress at sea. This information shall either be kept in the rescue co-ordination centre or be readily obtainable when necessary.

4.1.3. A large-scale map shall be provided at each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre for the purpose of displaying and plotting information relevant to search and rescue operations in its area.

4.2. Operating plans or instructions

4.2.1. Each rescue co-ordination centre and rescue sub-centre shall prepare or have available detailed plans or instructions for the conduct of search and rescue operations in its area.

4.2.2. The plans or instructions shall specify arrangements for the servicing and refuelling, to the extent possible, of vessels, aircraft and vehicles employed in search and rescue operations, including those made available by other States.

4.2.3. The plans or instructions should contain details regarding action to be taken by those engaged in search and rescue operations in the area, including:

.1 the manner in which search and rescue operations are to be conducted;

.2 the use of available communications systems and facilities;

.3 the action to be taken jointly with other rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, as appropriate;

.4 the methods of alerting vessels at sea and en route aircraft;

.5 the duties and authority of personnel assigned to search and rescue operations;

.6 possible redeployment of equipment that may be necessitated by meteorological or other conditions;

.7 the methods of obtaining essential information relevant to search and rescue operations, such as appropriate notices to mariners and reports and forecasts of weather and sea surface conditions;

.8 the methods of obtaining from other rescue co-ordination centre or rescue sub-centres, as appropriate, such assistance as may be needed, including vessels, aircraft, personnel and equipment;

.9 the methods of assisting rescue vessels or other vessels to rendezvous with vessels in distress; and

.10 the methods of assisting distressed aircraft compelled to ditch to rendezvous with surface craft.

4.3. Preparedness of rescue units

4.3.1. Each designated rescue unit shall maintain a state of preparedness commensurate with its task and should keep the appropriate rescue co-ordination centre or rescue sub-centre informed of its state of preparedness.

CHAPTER 5

OPERATING PROCEDURES

5.1. Information concerning emergencies

5.1.1. Parties shall ensure that such continuous radio watches as are deemed practicable and necessary, are maintained on international distress frequencies. A coast radio station receiving any distress call or message shall:

.1 immediately inform the appropriate rescue co-ordination centre or rescue sub-centre;
.2 rebroadcast to the extent necessary to inform ships on one or more of the international distress frequencies or on any other appropriate frequency;
.3 precede such rebroadcasts with the appropriate automatic alarm signals unless this has already been done; and
.4 take such subsequent action as decided by the competent authority.

5.1.2. Any authority or element of the search and rescue organization having reason to believe that a vessel is in a state of emergency should give as soon as possible all available information to the rescue co- ordination centre or rescue sub-centre concerned.

5.1.3. Rescue co-ordination centres and rescue sub-centres shall, immediately upon receipt of information concerning a vessel in a state of emergency, evaluate such information and determine the phase of emergency in accordance with paragraph 5.2 and the extent of operation required.

5.2 Emergency phases

5.2.1. For operational purposes, the following emergency phases shall be distinquished:

.1Uncertainty phase:
.1.1 when a vessel has been reported overdue at its destination; or
.1.2 when a vessel has failed to make an expected position or safety report.

.2 Alert phase:
.2.1 when, following the uncertainty phase, attempts to establish contact with the vessel have failed and inquiries addressed to other appropriate sources have been unsuccesful; or
.2.2 when information has been received indicating that the operating efficiency of a vessel is impaired but not to the extent that a distress situation is likely.

.3 Distress phase:
.3.1 when positive information is received that a ves sel or a person is in grave and imminent danger and in need of immediate assistance; or
.3.2 when, following the alert phase, further unsuc cesful attempts to establish contact with the vessel and more widespread unsuccessful inquiries point to the probability that the vessel is in distress; or
.3.3 when information is received which indicates that the operating efficiency of a vessel has been impaired to the extent that a distress situation is likely.

5.3 Procedures for rescue co-ordination centres and rescue sub-centres during emergency phsses.

5.3.1. Upon the declaration of the uncertainty phase, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall initiate inquiries in order to determine the safety of the vessel or shall declare the alert phase.

5.3.2. Upon the declaration of the alert phase, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall extend the inquiries for the missing vessel, alert appropriate search and rescue services and initiate such action, as described in paragraph 5.3.3., as is necessary in the light of the circumstances of the particular case.

5.3.3. Upon the declaration of the distress phase, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall:
.1 initiate action in accordance with the arrangements set out in paragraph 4.2.;
.2 where appropriate, estimate the degree of uncertainty of the vessel's position and determine the extent of any area to be searched;
.3 notify the owner of the vessel or his agent if pos sible and keep him informed of developments;
.4 notify other rescue co-ordination centres or rescue sub-centres, the help of which seems likely to be required or which may be concerned in the operation;
.5 request at an early stage any help which might be available from aircraft, vessels or services not specifically included in the search and rescue organization, considering that, in the majority of distress situations in ocean areas, other vessels in the vicinity are important elements for search and rescue operations;
.6 draw up a broad plan for the conduct of the oper ations from the information available and communicate such plan to the authorities designated in accordance with paragraphs 5.7 and 5.8 for their guidance;
.7 amend as necessary in the light of circumstances the guidance already given in paragraph 5.3.3.6;
.8 notify the consular or diplomatic authorities con cerned or, if the incident involves a refuge or displaced person, the office of the competent international organization;
.9 notify accident investigation authorities as appropriate; and
.10 notify any aircraft, vessel or other services men tioned in paragraph 5.3.3.5. in consultation with the authorities designated in accordance with paragraph 5.7 or 5.8, as appropriate, when their assistance is no longer required.

5.3.4. Initation of search and rescue operations in respect of a vessel whose position is unknown

5.3.4.1. In the event of an emergency phase being declared in respect of a vessel whose position is unknown, the following shall apply:
.1 when a rescue co-ordination centre or rescue sub-centre is notified of the existence of an emer gency phase and is unaware of other centres tak ing appropriate action, it shall assume responsi bility for initiating suitable action and confer with neighbouring centres with the objective of designating one centre to assume responsibility forthwith;
.2 unless otherwise decided by agreement between the centres concerned, the centre to be designated shall be the centre responsible for the area in which the vessel was according to its last reported position; and
.3 after the declaration of the distress phase, the centre co-ordinating the search and rescue oper ations shall, if necessary, inform other appro priate centres of all the circumstances of the state of emergency and of all subsequent develop ments.

5.3.5. Passing informstion to vessels in respect of which an **emergency phsse has been declsred.**

5.3.5.1. Whenever applicable, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre responsible for search and rescue operations shall be responsible for passing to the vessel for which an emergency phase has been declared, information on the search and rescue operation it has initiated.

5.4. Co-ordinstion when two or more parties are involved

5.4.1. Where the conduct of operations over the entire search and rescue region is the responsibility of more than one Party, each Party shall take appropriate action in accordance with the operating

plans or instructions referred to in paragraph 4.2 when so requested by the rescue co-ordination centre of the region.

5.5 Termination and suspension of search and rescue operations.

5.5.1. Uncertainty phase and alert phase.

5.5.1.1. When during an uncertainty phase or an alert phase a rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, is informed that the emergency no longer exists, it shall so inform any authority, unit or service which has been activated or notified.

5.5.2. Distress phase.

5.5.2.1. When during a distress phase a rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, is informed by the vessel in distress or other appropriate sources that the emergency no longer exists, it shall take the necessary action to terminate the search and rescue operations and to inform any authority, unit or service which has been activated or notified.

5.5.2.2. If during a distress phase it has been determined that the search should be discontinued the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall suspend the search and rescue operations and so inform any authority, unit or service which has been activated or notified. Information subsequently received shall be evaluated and search and rescue operations resumed when justified on the basis of such information.

5.5.2.3. If during a distress phase it has been deternined that further search would be of no avail, the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate, shall terminate the search and rescue operations and so inform any authority, unit or service which has been activated or notified.

5.6 On-scene co-ordination of search and rescue activities.

5.6.1. The activities of units engaged in search and rescue operations, whether they be rescue units or other assisting units, shall be co-ordinated to ensure the most effective results.

5.7 Designation of on-scene commander and his responsi bilities

5.7.1. When rescue units are about to engage in search and rescue operations, one of them should be designated on-scene commander as early as practicable and preferably before arrival within the specified search area.

5.7.2. The appropriate rescue co-ordination centre or rescue sub-centre should designate an on-scene commander. If this is not practicable, the units involved should designate by mutual agreement an on-scene commander.

5.7.3. Until such time as an on-scene commander has been designated, the first rescue unit arriving at the scene of action should automatically assume the duties and responsibilities of an on-scene commander.

5.7.4. An on-scene commander shall be responsible for the following tasks when these have not been performed by the responsible rescue co-ordination centre or rescue sub-centre, as appropriate:

.1 determining the probable position of the object of the search, the probable margin of error in this position, and the search area;

.2 making arrangements for the separation for safety purposes of units engaged in the search;

.3 designating appropriate search patterns for the units participating in the search and assigning search areas to units or groups of units;

.4 designating appropriate units to effect rescue when the object of the search is located; and

.5 co-ordinating on-scene search and rescue communications.

5.7.5. An on-scene commander shall also be responsible for the following:

.1 making periodic reports to the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre which is co-ordinating the search and rescue operations; and

.2 reporting the number and the names of survivors to the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre which is co-ordinating the search and rescue operations, providing the centre with the names and destinations of units with survivors aboard, reporting which survivors are in each unit and requesting additional assistance from the centre when necessary, for example, medical evacuation of seriously injured survivors.

5.8 Designation of co-ordinator surface search and his responsibilities

5.8.1 If rescue units (including warships) are not available to assume the duties of an on-scene commander but a number of merchant vessels or other vessels are participating in the search and rescue operations, one of them should be designated by mutual agreement as co- ordinator surface search.

5.8.2 The co-ordinator surface search should be designated as early as practicable and preferably before arrival within the specified search area.

5.8.3 The co-ordinator surface search should be responsible for as many of the tasks listed in paragraphs 5.7.4 and 5.7.5 as the vessel is capable of performing.

5.9 Initial action

5.9.1 Any unit receiving information of a distress incident shall take whatever immediate action to assist as is within its capability or shall alert other units which might be able to assist and shall notify the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre in whose area the incident has occured.

5.10 Search areas

5.10.1 Search areas determined in accordance with paragraphs 5.3.3.2, 5.7.4.1 or 5.8.3 may be altered as appropriate by the on-scene commander or the co-ordinator sur face search, who should notify the rescue co- ordination centre or rescue sub-centre of his action and his reasons for doing so.

5.11 Search patterns

5.11.1 Search patterns designated in accordance with para graphs 5.3.3.6, 5.7.4.3 or 5.8.3 may be changed to other patterns if considered necessary by the on-scene commander or the co-ordinator surface search, who should notify the rescue co-ordination centre or rescue sub-centre of his action and his reasons for doing so.

5.12 Search successful

5.12.1 When the search has been successful the on-scene com mander or the co-ordinator surface search should direct the most suitably equipped units to conduct the rescue or to provide other necessary assistance.

5.12.2 Where appropriate the units conducting the rescue should notify the on-scene commander or the co- ordinator surface search of the number and names of survivors aboard, whether all personnel have been accounted for and whether additional assistance is required, for example, medical evacuations, and the destination of the units.

5.12.3 The on-scene commander or the co-ordinator surface search should immediatly notify the rescue co- ordination centre or rescue sub-centre when the search has been successful.

5.13 Search unsuccesful

5.13.1 The search should only be terminated when there is no longer any reasonable hope of rescuing survivors.

5.13.2 The rescue co-ordination centre or rescue sub-centre co-ordinating the search and rescue operations should normally be responsible for terminating the search.

5.13.3 In remote ocean areas not under the responsibility of a rescue co-ordination centre or where the responsible centre is not in a position to co-ordinate the search and rescue operations, the on-scene commander or the co-ordinator surface search may take responsibility for terminating the search.

CHAPTER 6

SHIP REPORTING SYSTEMS

6.1 General

6.1.1 Parties should establish a ship reporting system for application within any search and rescue region for which they are responsible, where this is considered necessary to facilitate search and rescue operations and is deemed practicable.

6.1.2 Parties contemplating the institution of a ship reporting system should take account of the relevant recommendations of the Organization.

6.1.3 The ship reporting system should provide up-to-date information on the movements of vessels in order, in the event of a distress incident:

.1 to reduce the interval between the loss of contact with a vessel and the initiation of search and res cue operations in cases where no distress signal has been received;

.2 to permit rapid determination of vessels which may be called upon to provide assistance;

.3 to permit delineation of a search area of limited size in case the position of a vessel in distress is unknown or uncertain; and

.4 to facilitate the provision of urgent medical assistance or advice to vessels not carrying a doctor.

6.2 Operational requirements

6.2.1 To achieve the objectives set out in paragraph 6.1.3, the ship reporting system should satisfy the following operational requirements:

.1 provision of information, including sailing plans and position reports, which would make it possible to predict the future positions of participating vessels;

.2 maintenance of a shipping plot;

.3 receipt of reports at appropriate intervals from participating vessels;

.4 simplicity in system design and operation; and

.5 use of an internationally agreed standard ship reporting format and internationally agreed stan dard procedures.

6.3.Types of reports

6.3.1 A ship reporting system should incorporate the follow ing reports:

.1 Sailing plan- giving name, call sign or ship sta tion identity, date and time (in GMT) of departure, details of the vessel's point of departure, next port of call, intended route, speed and expected date and time (in GMT) of arrival. Significant changes should be reported as soon as possible.

.2 Possition report - giving name, call sign or ship station identity, date and time (in GMT), position, course and speed.

.3 Final report - giving name, call sign or ship sta tion identity, date and time (in GMT) of arrival at destination or of leaving the area covered by the system.

6.4 Use of systems

6.4.1 Parties should encourage all vessels to report their positions when travelling in areas where arrangements have been made to collect information on positions for search and rescue purposes.

6.4.2 Parties recording information on the position of vessels should disseminate, so far as practicable, such information to other States when so requested for search and rescue purposes.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΩΣΗ, 1979

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ,

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΝΤΑΣ τη μεγάλη σημασία που αποδίδεται σε διάφορες συμβάσεις σχετικά με την παροχή βοήθειας σε άτομα που κινδυνεύουν στη θάλασσα και την καθιέρωση από κάθε παράκτιο Κράτος επαρκών και αποτελεσματικών ρυθμίσεων για επιτήρηση των ακτών και για υπηρεσίες έρευνας και διάσωσης.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη Σύσταση υπ' αριθ. 40 που υιοθετήθηκε από τη Διεθνή Διάσκεψη για Ασφάλεια της Ανθρώπινης Ζωής στη θάλασσα, 1960, η οποία αναγνωρίζει τη σκοπιμότητα συντονιστικών ενεργειών για την ασφάλεια πάνω και υπεράνω της επιφάνειας της θάλασσας, μεταξύ ενός αριθμού διακυβερνητικών οργανισμών.

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αναπτύξουν και να προάγουν τις δραστηριότητες αυτές με την καθιέρωση ενός διεθνούς σχεδίου ναυτικής έρευνας και διάσωσης που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ναυτιλιακής κίνησης για τη διάσωση ατόμων που κινδυνεύουν στη θάλασσα.

ΕΥΧΟΜΕΝΑ την προαγωγή της συνεργασίας μεταξύ των οργανισμών έρευνας και διάσωσης όλου του κόσμου και μεταξύ εκείνων που συμμετέχουν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στη θάλασσα.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα ακόλουθα:

Άρθρο I

Γενικές υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση

Τα Μέρη αναλαμβάνουν να υιοθετήσουν όλα τα νομοθετικά ή άλλα κατάλληλα μέτρα που απαιτούνται για να τεθεί σε πλήρη ισχύ η Σύμβαση και το Παράρτημά της, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης. Αν δεν προβλέπεται ρητά διαφορετικά, αναφορά στη Σύμβαση αποτελεί ταυτόχρονα αναφορά στο Παράρτημά της.

Άρθρο II

Άλλες συνθήκες και ερμηνεία

1. Τίποτα μέσα στη Σύμβαση δεν θίγει την κωδικοποίηση και ανάπτυξη του Δικαίου της θάλασσας από τη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της θάλασσας, η οποία συγκλήθηκε σύμφωνα με την απόφαση 2750 (XXV) της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, ούτε τις παρούσες ή τις μελλοντικές απαιτήσεις και νομικές απόψεις οποιουδήποτε Κράτους αναφορικά με το δίκαιο της θάλασσας και τη φύση και έκταση της δικαιοδοσίας του παράκτιου και του κράτους σημαίας.

2. Καμιά διάταξη της σύμβασης δεν ερμηνεύεται ότι θίγει υποχρεώσεις ή δικαιώματα σκαφών όπως αυτά προβλέπονται σε άλλα διεθνή κείμενα.

Άρθρο III

Τροποποιήσεις

1. Η Σύμβαση μπορεί να τροποποιηθεί με οποιαδήποτε από τις διαδικασίες που προσδιορίζονται στις ακόλουθες παραγράφους (2) και (3).

2. Τροποποίηση μετά από εξέταση στα πλαίσια του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού (από δώ και πέρα αποκαλουμένου Οργανισμού):

(α) Κάθε τροποποίηση που προτείνεται από ένα Μέρος και διαβιβάζεται στον Γεν. Γραμματέα του Οργανισμού (από δω και πέρα αποκαλούμενο Γενικό Γραμματέα) ή κάθε τροποποίηση που θεωρείται αναγκαία από το Γενικό Γραμματέα σαν αποτέλεσμα τροποποίησης σε μια αντίστοιχη διάταξη του Παραρτήματος 12

της Σύμβασης για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, κοινοποιείται σ' όλα τα Μέλη του Οργανισμού και σ' όλα τα Μέρη έξι τουλάχιστο μήνες πριν την εξέτασή της από την Επιτροπή Ναυτικής Ασφάλειας του Οργανισμού.

(β) Τα Μέρη, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι Μέλη του Οργανισμού, δικαιούνται να συμμετέχουν στις εργασίες της Επιτροπής Ναυτικής Ασφάλειας για την εξέταση και την υιοθέτηση των τροποποιήσεων.

(γ) Οι τροποποιήσεις υιοθετούνται με την πλειοψηφία των 2/3 των Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στην Επιτροπή Ναυτικής Ασφάλειας με τον όρο ότι τουλάχιστον το 1/3 των Μερών θα παρευρίσκεται κατά το χρόνο υιοθέτησης της τροποποίησης.

(δ) Οι τροποποιήσεις που υιοθετούνται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (γ) κοινοποιούνται από το Γεν. Γραμματέα σ' όλα τα Μέρη για αποδοχή.

(ε) Τροποποίηση σ' ένα άρθρο ή στις παραγράφους 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 ή 3.1.3, του Παραρτήματος θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή την ημερομηνία κατά την οποία ο Γενικός Γραμματέας έλαβε έγγραφο αποδοχής από τα 2/3 των Μερών.

στ) Τροποποίηση στο Παράρτημα εκτός των παραγράφων 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 ή 3.1.3 θα θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή μετά την παρέλευση ενός έτους από την ημερομηνία που κοινοποιήθηκε στα Μέρη για αποδοχή. Όμως, αν μέσα στην περίοδο αυτή του ενός έτους περισσότερα από το 1/3 των Μερών ανακοινώσουν στο Γενικό Γραμματέα ότι αντιτίθενται στην τροποποίηση, η τροποποίηση θα θεωρηθεί ότι δεν έχει γίνει αποδεκτή.

(ζ) Τροποποίηση ενός άρθρου ή στις παραγράφους 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 ή 3.1.3 του Παραρτήματος τίθεται σε ισχύ:

(1) Σε σχέση με τα Μέρη που την έχουν αποδεχθεί, έξη μήνες μετά την ημερομηνία που θεωρείται ότι έχει γίνει η αποδοχή.

(ιι) Σε σχέση με τα Μέρη εκείνα τα οποία την αποδέχονται μετά την πλήρωση του όρου της υποπαραγράφου (ε) και πριν αρχίσει η ισχύς της τροποποίησης, την ημερομηνία που αρχίζει η ισχύς της τροποποίησης.

(ιιι) Σε σχέση με τα Μέρη εκείνα τα οποία την αποδέχονται μετά την ημερομηνία που αρχίζει η ισχύς της τροποποίησης, 30 ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου αποδοχής.

(η) Τροποποίηση στο Παράρτημα εκτός των παραγράφων 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 ή 3.1.3 τίθεται σε ισχύ σε σχέση με όλα τα Μέρη, εκτός από εκείνα που έχουν αντιταχθεί στην τροποποίηση βάσει της υποπαραγράφου (στ) και τα οποία δεν έχουν αποσύρει τις αντιρρήσεις, έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία θεωρείται ότι έγινε η αποδοχή. Όμως, πριν την ημερομηνία που καθορίστηκε για τη θέση σε ισχύ, οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να ειδοποιήσει το Γεν. Γραμματέα ότι εξαιρεί τον εαυτό του από την εφαρμογή της τροποποίησης για μια περίοδο μέχρι ενός έτους από την ημερομηνία που αρχίζει η ισχύς της ή για μεγαλύτερη χρονική περίοδο που θα καθοριστεί με πλειοψηφία 2/3 των Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στην Επιτροπή Ναυτικής Ασφάλειας κατά το χρόνο υιοθέτησης της τροποποίησης.

3. Τροποποίηση από διάσκεψη:

(α) Με αίτηση ενός Μέρους για την οποία συμφώνησε τουλάχιστον το 1/3 από τα Μέρη, ο Οργανισμός θα συγκαλεί διάσκεψη των Μερών για την εξέταση τροποποιήσεων στη Σύμβαση. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα σ' όλα τα Μέρη 6 τουλάχιστο μήνες πριν από την εξέτασή τους από τη διάσκεψη.

(β) Οι τροποποιήσεις υιοθετούνται από μία τέτοια διάσκεψη από την πλειοψηφία των 2/3 από τα Μέρη που είναι παρόντα και ψηφίζουν με τον όρο ότι τουλάχιστον το 1/3 των Μερών θα παρευρίσκεται κατά το χρόνο υιοθέτησης της τροποποίησης. Οι τροποποιήσεις που υιοθετήθηκαν με αυτόν τον τρόπο, κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα σ' όλα τα Μέρη για αποδοχή.

(γ) Αν δεν αποφασίσει διαφορετικά η διάσκεψη, η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή και τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στις υποπαραγράφους (2)(ε), (2)(στ), 2(ζ) και 2(η) αντίστοιχα, με τον όρο ότι η αναφορά στην υποπαράγραφο (2)(η) στην Επιτροπή Ναυτικής Ασφάλειας διευρυνθείσα σύμφωνα με την υποπαράγραφο (2)(β) εκλαμβάνεται ότι εννοεί αναφορά στη διάσκεψη.

4. Κάθε δήλωση αποδοχής ή αντίθεσης σε μια τροποποίηση ή οποιαδήποτε ειδοποίηση που έχει δοθεί σύμφωνα με την παράγραφο (2)(η) υποβάλλεται εγγράφως στο Γενικό Γραμματέα ο οποίος θα ενημερώνει όλα τα Μέρη για οποιαδήποτε τέτοια υποβολή και για την ημερομηνία παραλαβής της.

5. Ο Γενικός Γραμματέας πληροφορεί τα Κράτη για όλες τις τροποποιήσεις που τίθενται σε ισχύ, μαζί με την ημερομηνία κατά την οποία κάθε τέτοια τροποποίηση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο IV.

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση παραμένει ανοικτή για υπογραφή στα Κεντρικά Γραφεία του Οργανισμού από την 1η Νοεμβρίου 1979 μέχρι 31 Οκτωβρίου 1980 και μετέπειτα παραμένει ανοικτή για προσχώρηση. Τα Κράτη μπορούν να γίνουν μέλη της Σύμβασης με:

(α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή

(β) υπογραφή υποκείμενη σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση και ακολουθούμενη από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή

(γ) προσχώρηση.

2. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση θα επιτυγχάνεται με την κατάθεση εγγράφου για το σκοπό αυτό στο Γενικό Γραμματέα.

3. Ο Γενικός Γραμματέας ενημερώνει τα Κράτη για κάθε υπογραφή ή κατάθεση εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης και για την ημερομηνία της κατάθεσης.

Άρθρο V

Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ 12 μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία 15 Κράτη έγιναν Μέρη σ' αυτή σύμφωνα με το άρθρο IV.

2. Η ισχύς για τα Κράτη τα οποία επικυρώνουν, αποδέχονται, εγκρίνουν ή προσχωρούν στη Σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο IV και αφού ο όρος της παραγράφου 1 έχει εκπληρωθεί και πριν ακόμα η Σύμβαση τεθεί σε ισχύ, αρχίζει κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης.

3. Η ισχύς για τα Κράτη τα οποία επικυρώνουν, αποδέχονται, εγκρίνουν ή προσχωρούν στη Σύμβαση μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της Σύμβασης, αρχίζει 30 ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης ενός εγγράφου σύμφωνα με το άρθρο IV.

4. Οποιοδήποτε έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος μιας τροποποίησης της Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο III θα εφαρμόζεται στη Σύμβαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε, και η Σύμβαση, όπως τροποποιήθηκε, τίθεται σε ισχύ για το Κράτος που καταθέτει τέτοιο έγγραφο 30 ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσής του.

5. Ο Γενικός Γραμματέας πληροφορεί τα Κράτη για την ημερομηνία που θα αρχίσει να ισχύει η Σύμβαση.

Άρθρο VI

Καταγγελία

1. Η Σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί από οποιοδήποτε Μέρος σε οποιοδήποτε χρόνο μετά παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει η Σύμβαση για το Μέρος αυτό.

2. Η καταγγελία πραγματοποιείται με την κατάθεση εγγράφου καταγγελίας στο Γεν. Γραμματέα που γνωστοποιεί στα Κράτη τη λήψη οποιουδήποτε εγγράφου καταγγελίας και την ημερομηνία παραλαβής του, καθώς επίσης και την ημερομηνία που αρχίζει να

ισχύει η καταγγελία αυτή.

3. Μια καταγγελία τίθεται σε ισχύ σ' ένα έτος ή και σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα που θα μπορεί να καθορίζεται στο έγγραφο καταγγελίας, μετά την παραλαβή της από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο VII

Κατάθεση και καταχώριση

1. Η Σύμβαση κατατίθεται στο Γεν. Γραμματέα που διαβιβάζει κυρωμένα αντίγραφά της στα Κράτη.

2. Μόλις η Σύμβαση τεθεί σε ισχύ, ο Γενικός Γραμματέας, διαβιβάζει το κείμενό της στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο VIII

Γλώσσες

Η Σύμβαση διατυπώθηκε σ' ένα αντίτυπο στις γλώσσες κινέζικη, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική, κάθε κείμενο είναι το ίδιο αυθεντικό. Επίσημες μεταφράσεις στην αραβική, γερμανική και ιταλική γλώσσα θα ετοιμαστούν και θα κατατεθούν μαζί με το υπογραμμένο πρωτότυπο.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΑΜΒΟΥΡΓΟ στις 27 Απριλίου 1979.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους για το σκοπό αυτόν, υπέγραψαν τη Σύμβαση αυτή.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΚΑΜΠΟΝ
ΓΙΑ ΤΗ Λ.Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ Ο.Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΥΒΕΙΤ
ΓΙΑ ΤΗ ΛΙΒΕΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ Ν. ΖΗΛΑΝΔΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΓΗΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΡΒΗΓΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΛΑΝΔΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΙΝΙΝΤΑΝΤ και ΤΟΜΠΑΓΚΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΥΝΗΣΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ
ΓΙΑ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ & ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΜΕΡΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΡΑΓΟΥΑΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΖΑΙΡ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Όροι και ορισμοί

1.1.«Θα» χρησιμοποιείται στο Παράρτημα για να προσδιορίσει μια διάταξη, η ομοιόμορφη εφαρμογή της οποίας απ' όλα τα Μέρη απαιτείται προς όφελος της ασφάλειας της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα.

1.2.«Θα πρέπει» χρησιμοποιείται στο Παράρτημα για να προσδιορίσει μια διάταξη, η ομοιόμορφη εφαρμογή της οποίας απ' όλα τα Μέρη συνιστάται προς όφελος της ασφάλειας της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα.

1.3. Οι όροι που ακολουθούν χρησιμοποιούνται στο Παράρτημα με τις εξής έννοιες:

1.«Περιοχή έρευνας και διάσωσης». Περιοχή καθορισμένων διαστάσεων μέσα στην οποία παρέχονται υπηρεσίες έρευνας και διάσωσης.

2.«Κέντρο Συντονισμού Διάσωσης». Μονάδα υπεύθυνη για την προαγωγή αποτελεσματικής οργάνωσης υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης και για το συντονισμό της διεξαγωγής των επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης μέσα σε μία περιοχή έρευνας και διάσωσης.

3.«Υπο-κέντρο διάσωσης». Μία μονάδα που υπάγεται στο Κέντρο Συντονισμού Διάσωσης και που έχει ιδρυθεί για να συμπληρώσει το Κέντρο σε μία καθορισμένη περιοχή μέσα στην περιοχή της έρευνας και διάσωσης.

4.«Μονάδα Επιτήρησης ακτής». Χερσαία μονάδα, μόνιμη ή κινητή, στην οποία έχει ανατεθεί η επιτήρηση της ασφάλειας σκαφών σε παράκτιες περιοχές.

5.«Μονάδα διάσωσης». Μονάδα αποτελούμενη από εκπαιδευμένο προσωπικό και εξοπλισμένο με κατάλληλα μέσα για την άμεση διεξαγωγή επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης.

6. «Διοικητής χώρου ατυχήματος». Ο διοικητής μιας μονάδας διάσωσης στον οποίο έχει ανατεθεί ο συντονισμός επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης σε μια καθορισμένη περιοχή έρευνας.

7.«Συντονιστής έρευνας επιφάνειας». Σκάφος που δεν είναι μονάδα διάσωσης, στο οποίο έχει ανατεθεί ο συντονισμός επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης επιφάνειας μέσα σε μια καθορισμένη περιοχή έρευνας.

8.«Φάση ανάγκης». Γενικός όρος που σημαίνει ανάλογα με την περίπτωση φάση αβεβαιότητας, φάση κινητοποιήσεως ή φάση κινδύνου.

9.«Φάση αβεβαιότητας». Κατάσταση στην οποία υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την ασφάλεια του σκάφους και των επιβαινόντων.

10.«Φάση Συναγερμού». Κατάσταση κατά την οποία υπάρχουν φόβοι για την ασφάλεια του σκάφους και των επιβαινόντων.

11.«Φάση κινδύνου». Κατάσταση κατά την οποία υπάρχει λογική βεβαιότητα ότι ένα σκάφος ή άτομο απειλείται από σοβαρό και επικείμενο κίνδυνο και χρειάζεται άμεση βοήθεια.

12.«Αναγκαστική προσθαλάσσωση». Στην περίπτωση ενός αεροσκάφους σημαίνει αναγκαστική προσθαλάσσωσή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Οργάνωση

2.1. Ρυθμίσεις για την παροχή και τον συντονισμό υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης.

2.1.1. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν τη διενέργεια των αναγκαίων ρυθμίσεων για την παροχή επαρκών υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης για άτομα σε κίνδυνο στη θάλασσα γύρω από τις ακτές τους.

2.1.2. Τα Μέρη θα αποστείλουν στο Γενικό Γραμματέα πληρο-

φορίες για την οργάνωση που διαθέτουν σχετικά με την έρευνα και διάσωση, καθώς επίσης και μετέπειτα σημαντικές αλλαγές, που θα περιλαμβάνουν:

1. Τις εθνικές υπηρεσίες θαλάσσιας έρευνας και διάσωσης.

2. Την τοποθεσία των κέντρων συντονισμού διάσωσης που έχουν ιδρυθεί, τους αριθμούς των τηλεφώνων και των TELEX τους και των περιοχών ευθύνης, και

3. Των κυριότερων μονάδων διάσωσης που υπάρχουν στη διάθεσή τους.

2.1.3. Ο Γενικός Γραμματέας θα διαβιβάσει με κατάλληλο τρόπο σ' όλα τα Μέρη τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.1.2.

2.1.4. Κάθε περιοχή έρευνας και διάσωσης θα καθιερωθεί με συμφωνία των ενδιαφερόμενων Μερών. Ο Γενικός Γραμματέας θα ενημερωθεί για τη συμφωνία αυτή.

2.1.5. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία για τις ακριβείς διαστάσεις μιας περιοχής έρευνας και διάσωσης από τα ενδιαφερόμενα Μέρη, τα Μέρη αυτά θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να επιτύχουν συμφωνία για κατάλληλες ρυθμίσεις με τις οποίες θα παρέχεται παντού στην περιοχή ισοδύναμος συντονισμός υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης. Ο Γενικός Γραμματέας θα ενημερώνεται για τις ρυθμίσεις αυτές.

2.1.6. Ο Γενικός Γραμματέας θα ενημερώσει όλα τα Μέρη για τις συμφωνίες ή ρυθμίσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2.1.4 και 2.1.5.

2.1.7. Η οριοθέτηση των περιοχών έρευνας και διάσωσης δεν σχετίζεται και δεν θα θίγει την οριοθέτηση οποιουδήποτε συνόρου μεταξύ Κρατών.

2.1.8. Τα Μέρη θα μεριμνήσουν ώστε οι υπηρεσίες τους έρευνας και διάσωσης να μπορούν να δώσουν άμεση απάντηση σε σήματα κινδύνου.

2.1.9. Με τη λήψη πληροφορίας ότι ένα άτομο βρίσκεται σε κίνδυνο στη θάλασσα σε μια περιοχή όπου ένα Μέρος μεριμνά για το συνολικό συντονισμό των επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης, οι υπεύθυνες αρχές του Μέρους αυτού θα λάβουν άμεσα μέτρα για να παράσχουν την καταλληλότερη διαθέσιμη βοήθεια.

2.1.10. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν την παροχή βοήθειας σε κάθε άτομο που βρίσκεται σε κίνδυνο στη θάλασσα. Αυτό θα το πράττουν άσχετα από την εθνικότητα ή την κατάσταση του ατόμου αυτού ή των περιστάσεων στις οποίες το άτομο αυτό βρέθηκε.

2.2. Συντονισμός υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης.

2.2.1. Τα Μέρη θα μεριμνήσουν για το συντονισμό των απαιτούμενων ευκολιών για την παροχή υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης γύρω από τις ακτές τους.

2.2.2. Τα Μέρη θα καθιερώσουν έναν εθνικό μηχανισμό για το συνολικό συντονισμό υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης.

2.3. Ίδρυση κέντρων συντονισμού διάσωσης και υποκέντρων διάσωσης.

2.3.1. Για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των παραγράφων 2.2.1 και 2.2.2. τα Μέρη θα ιδρύσουν κέντρα συντονισμού έρευνας για τις υπηρεσίες τους έρευνας και διάσωσης καθώς επίσης και τα ανάλογα κατά την κρίση τους υποκέντρα.

2.3.2. Οι αρμόδιες αρχές κάθε μέρους θα καθορίσουν την περιοχή για την οποία ένα υποκέντρο διάσωσης είναι υπεύθυνο.

2.3.3. Κάθε κέντρο συντονισμού διάσωσης και υποκέντρο διάσωσης που συγκροτείται σύμφωνα με την παράγραφο 2.3.1. θα έχει επαρκή μέσα για τη λήψη επικοινωνιών κινδύνου μέσω ενός παράκτιου ραδιοσταθμού ή κατ' άλλο τρόπο. Κάθε τέτοιο κέντρο και υποκέντρο, ανάλογα, θα έχει επίσης επαρκή μέσα για επικοινωνία με τις μονάδες του διάσωσης και με τα κέντρα συντονισμού διάσωσης και τα υποκέντρα διάσωσης, στις παρακείμενες περιοχές.

2.4. Καθορισμός μονάδων διάσωσης.

2.4.1. Τα Μέρη θα ορίζουν είτε:

1. σαν μονάδες διάσωσης, κρατικές ή άλλες κατάλληλες δημόσιες ή ιδιωτικές υπηρεσίες κατάλληλα εγκατεστημένες και εξοπλισμένες ή τμήματα αυτών, είτε

2. σαν στοιχεία της οργάνωσης έρευνας και διάσωσης, κρατικές ή άλλες κατάλληλες δημόσιες ή ιδιωτικές υπηρεσίες ή τμήματα αυτών, που δεν είναι κατάλληλες για ορισμό σαν μονάδες διάσωσης αλλά που μπορούν να συμμετέχουν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και θα καθορίσουν τις λειτουργίες αυτών των στοιχείων.

2.5. Ευκολίες και εξοπλισμός των μονάδων διάσωσης.

2.5.1. Κάθε μονάδα διάσωσης θα διαθέτει ευκολίες και εξοπλισμό κατάλληλο για το έργο της.

2.5.2. Κάθε μονάδα διάσωσης πρέπει να διαθέτει ταχέα και αξιόπιστα μέσα επικοινωνίας με τις άλλες μονάδες ή στοιχεία που ασχολούνται στην ίδια επιχείρηση.

2.5.3. Κιβώτια ή συσκευασίες, που περιέχουν εξοπλισμό επιβίωσης για ρίψη στους ναυαγούς, θα πρέπει να φανερώνουν τη γενική φύση του περιεχομένου τους μ' ένα κώδικα χρωμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 2.5.4 και με τυπωμένη ένδειξη και με αυτοεπεξηγηματικά σύμβολα, όταν υπάρχουν τέτοια σύμβολα.

2.5.4. Το χρώμα αναγνώρισης του περιεχομένου των συσκευασμένων κιβωτίων και δεμάτων που προορίζονται για ρίψη και που περιέχουν εξοπλισμό διάσωσης θα πρέπει να έχει τη μορφή ταινιών χρωματισμένων σύμφωνα με τον εξής κώδικα:

1. Κόκκινο - ιατρικές προμήθειες και εξοπλισμός Α' Βοηθειών.

2. Γαλάζιο - τρόφιμα και νερό.

3. Κίτρινο - κουβέρτες και προστατευτικά ρούχα και

4. Μαύρο - διάφορα είδη όπως είναι θερμάστρες, τσεκούρια, πυξίδες και μαγειρικά σκεύη.

2.5.5. Όταν ρίχνονται προμήθειες μικτής φύσης σ' ένα συσκευασμένο κιβώτιο ή δέμα, θα πρέπει να χρησιμοποιείται συνδυασμός του κώδικα χρωμάτων.

2.5.6. Οδηγίες του εξοπλισμού επιβίωσης πρέπει να εσωκλείονται σε κάθε ένα από τα συσκευασμένα κιβώτια ή δέματα που προορίζονται για ρίψη. Οι οδηγίες αυτές θα πρέπει να είναι τυπωμένες στην αγγλική και τουλάχιστον σε δύο άλλες γλώσσες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συνεργασία

3.1. Συνεργασία μεταξύ των Κρατών.

3.1.1. Τα Μέρη θα συντονίσουν τους Οργανισμούς τους έρευνας και διάσωσης και θα πρέπει, όταν είναι αναγκαίο, να συντονίζουν τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης με τις ανάλογες επιχειρήσεις των γειτονικών Κρατών.

3.1.2. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών, ένα Μέρος θα πρέπει να εξουσιοδοτεί, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους εθνικούς νόμους, κανόνες και κανονισμούς, την άμεση είσοδο μέσα ή υπεράνω της χωρικής θάλασσας ή του εδάφους του των μονάδων διάσωσης άλλων Μερών αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό έρευνας του στίγματος του ναυτικού ατυχήματος και για τη διάσωση των επιζώντων απ' αυτά τα ατυχήματα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης θα συντονίζονται, όσον είναι πρακτικά δυνατόν, από το αρμόδιο κέντρο συντονισμού διάσωσης του Μέρους το οποίο εξουσιοδότησε την είσοδο, ή από άλλη τέτοια αρχή που έχει οριστεί από το Μέρος αυτό.

3.1.3. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών, οι αρχές ενός Μέρους το οποίο επιθυμεί οι μονάδες του διάσωσης να εισέλθουν μέσα ή υπεράνω της χωρικής θάλασσας ή του εδάφους ενός άλλου Μέρους με αποκλειστικό σκοπό την έρευνα του στίγματος των ναυτικών ατυχημάτων και τη διάσωση των επιζώντων απ' αυτά τα ατυχήματα, θα διαβιβάζουν μία αίτηση, δίνοντας πλήρη στοιχεία για την αποστολή που έχει σχεδιασθεί και για τους λόγους που είναι αναγκαία, προς το κέντρο συντονισμού διάσωσης του άλλου Μέρους ή σε άλλη τέτοια αρχή η οποία έχει οριστεί από το Μέρος αυτό.

3.1.4. Οι αρμόδιες αρχές των Μερών θα:

1. γνωρίζουν αμέσως τη λήψη μιας τέτοιας αίτησης, και

2. υποδεικνύουν όσο το δυνατόν συντομότερα τις συνθήκες, αν

υπάρχουν, με βάση τις οποίες η αποστολή που έχει σχεδιασθεί μπορεί ν' αναληφθεί.

3.1.5. Τα Μέρη πρέπει να συνάψουν συμφωνία με τα γειτονικά Κράτη διατυπώνοντας τους όρους εισόδου των μονάδων διάσωσης του ενός μέσα ή πάνω από τα αντίστοιχα χωρικά ύδατα ή το έδαφος του άλλου. Οι συμφωνίες αυτές θα πρέπει επίσης να προβλέπουν την άμεση είσοδο των μονάδων αυτών με τις λιγότερες δυνατές διατυπώσεις.

3.1.6. Κάθε Μέρος θα πρέπει να εξουσιοδοτεί τα κέντρα του συντονισμού διάσωσης:

1. Να ζητούν από τα άλλα κέντρα συντονισμού διάσωσης τέτοια βοήθεια που θα περιλαμβάνει πλοία, αεροπλάνα, προσωπικό ή εφόδια που ίσως χρειάζεται.

2. Να χορηγεί κάθε αναγκαία άδεια για την είσοδο τέτοιων πλοίων, αεροπλάνων, προσωπικού ή εφοδίων μέσα ή πάνω από τη χωρική θάλασσα ή το έδαφός του, και

3. να κάνουν τις αναγκαίες ρυθμίσεις με τις αρμόδιες τελωνειακές, μεταναστευτικές ή άλλες αρχές με σκοπό την επίσπευση της εισόδου αυτής.

3.1.7. Κάθε Μέρος θα πρέπει να εξουσιοδοτεί τα κέντρα του συντονισμού διάσωσης να παρέχουν, όταν ζητηθεί, βοήθεια σε άλλα κέντρα συντονισμού διάσωσης, που θα περιλαμβάνει βοήθεια με' τη μορφή πλοίων, αεροπλάνων, προσωπικού ή εφοδίων.

3.1.8. Τα Μέρη θα πρέπει να συνάψουν συμφωνίες για έρευνα και διάσωση με τα γειτονικά Κράτη σχετικά με κοινή χρησιμοποίηση ευκολιών, καθιέρωση κοινών διαδικασιών, διεξαγωγή ενιαίας εκπαίδευσης και ασκήσεων, τακτικών ελέγχων των διακρατικών διαύλων επικοινωνίας, επισκέψεων γνωριμίας από το προσωπικό του κέντρου συντονισμού διάσωσης και ανταλλαγή πληροφοριών για έρευνα και διάσωση.

3.2. Συντονισμός με αεροναυτικές υπηρεσίες.

3.2.1. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν το στενότερο δυνατό συντονισμό μεταξύ των ναυτικών και αεροναυτικών υπηρεσιών έτσι ώστε να παράσχουν τις αποτελεσματικότερες και επαρκέστερες υπηρεσίες έρευνας και διάσωσης μέσα και πάνω από τις περιοχές τους έρευνας και διάσωσης.

3.2.2. Οποτεδήποτε είναι πρακτικά δυνατό, κάθε Μέρος θα πρέπει να ιδρύσει ενιαία κέντρα συντονισμού διάσωσης και υποκέντρα διάσωσης για την εξυπηρέτηση και των ναυτικών και των αεροναυτικών σκοπών.

3.2.3. Οποτεδήποτε ιδρύονται ξεχωριστά ναυτικά και αεροναυτικά κέντρα συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρα διάσωσης για την εξυπηρέτηση της ίδιας περιοχής, το ενδιαφερόμενο Μέρος θα εξασφαλίσει το στενότερο δυνατό συντονισμό μεταξύ των κέντρων ή των υποκέντρων.

3.2.4. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν, όσο το δυνατόν περισσότερο, τη χρήση κοινών διαδικασιών από τις μονάδες διάσωσης που ιδρύθηκαν για ναυτικούς σκοπούς και εκείνες που ιδρύθηκαν για αεροναυτικούς σκοπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προπαρασκευαστικά μέτρα

4.1. Αιτήσεις πληροφόρησης.

4.1.1. Κάθε κέντρο συντονισμού διάσωσης και υποκέντρο διάσωσης θα διαθέτει τις πιο πρόσφατες πληροφορίες για επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στην περιοχή του, που θα περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με:

1. Μονάδες διάσωσης και μονάδες επιτήρησης αυτών.

2. Οποιαδήποτε άλλα δημόσια ή ιδιωτικά μέσα, περιλαμβανομένων μεταφορικών ευκολιών και προμήθειες καυσίμων, που είναι πιθανόν να χρειαστούν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης.

3. Μέσα επικοινωνίας που μπορεί να χρησιμοποιηθούν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης.

4. Ονόματα, τηλεγραφικές και τηλετυπικές διευθύνσεις, αριθμούς τηλεφώνου και τηλετύπου ναυτικών πρακτόρων, προξενικών αρχών, διεθνών οργανισμών και άλλων υπηρεσιών που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην απόκτηση σημαντικών πληροφοριών για σκάφη.

5. Τοποθεσίες, διακριτικά κλήσης ή στοιχεία αναγνώρισης ναυτικής κινητής υπηρεσίας, βάρδιες και συχνότητες όλων των ραδιοσταθμών που πιθανόν ν' απασχοληθούν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης.

6. Τοποθεσίες, διακριτικά κλήσης ή στοιχεία αναγνώρισης ναυτικής κινητής υπηρεσίας, βάρδιες και συχνότητες όλων των παρακτίων ραδιοσταθμών που μεταδίδουν μετεωρολογικά δελτία και παραγγελίες για την περιοχή έρευνας και διάσωσης.

7. Τις θέσεις και βάρδιες των υπηρεσιών ασυρμάτου και τις συχνότητες που χρησιμοποιούν.

8. Αντικείμενα που πιθανόν να εκληφθούν εσφαλμένα σαν ναυάγιο που δεν έχει εντοπισθεί ή αναφερθεί, και με

9. Τις θέσεις όπου αποθηκεύονται οι προμήθειες του υλικού ανάγκης επιβίωσης που είναι για ρίψη.

4.1.2. Κάθε κέντρο συντονισμού διάσωσης και υποκέντρο διάσωσης θα πρέπει να έχει άμεση πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με στίγμα, πορεία, ταχύτητα και διακριτικά κλήσης ή στοιχεία αναγνώρισης σταθμού των σκαφών μέσα στην περιοχή του τα οποία μπορούν να δώσουν βοήθεια σε σκάφη ή άτομα που κινδυνεύουν στη θάλασσα. Οι πληροφορίες αυτές ή θα τηρούνται στο κέντρο διάσωσης ή θα μπορούν να ληφθούν όταν χρειασθεί.

4.1.3. Ένας χάρτης μεγάλης κλίμακας θα υπάρχει σε κάθε κέντρο συντονισμού διάσωσης και υποκέντρο διάσωσης για το σκοπό επίδειξης και υποτύπωσης των πληροφοριών που αναφέρονται στις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στην περιοχή του.

4.2. Επιχειρησιακά σχέδια ή οδηγίες.

4.2.1. Κάθε κέντρο συντονισμού διάσωσης και υποκέντρο διάσωσης θα προετοιμάσει ή θα έχει διαθέσιμα λεπτομερή σχέδια ή οδηγίες για τη διεξαγωγή επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης στην περιοχή του.

4.2.2. Τα σχέδια ή οδηγίες θα προσδιορίζουν κατά το δυνατόν τις ρυθμίσεις για την εξυπηρέτηση και τον ανεφοδιασμό σε καύσιμα πλοίων, αεροπλάνων και οχημάτων απασχολουμένων σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που διατίθενται από άλλα Κράτη.

4.2.3. Τα σχέδια ή οδηγίες θα πρέπει να περιέχουν λεπτομέρειες σχετικά με τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν από εκείνους που ασχολούνται σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στην περιοχή, συμπεριλαμβανομένων:

1. του τρόπου με τον οποίο πρέπει να διεξαχθούν οι επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης,

2. της χρήσης των διαθέσιμων συστημάτων επικοινωνιών και ευκολιών,

3. της ενέργειας που πρέπει να γίνει σε συνεργασία με τα άλλα κέντρα συντονισμού διάσωσης ή τα υποκέντρα διάσωσης, ανάλογα,

4. των μεθόδων κινητοποίησης πλοίων που ταξιδεύουν στη θάλασσα και αεροπλάνων που βρίσκονται σε πτήση,

5. των καθηκόντων και εξουσιών του προσωπικού στο οποίο έχουν ανατεθεί οι επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης,

6. της δυνατής ανακατάταξης του υλικού που γίνεται ίσως απαραίτητη από τις μετεωρολογικές ή άλλες συνθήκες,

7. των μεθόδων λήψης ουσιαστικών πληροφοριών σχετικά με επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, όπως είναι οι ανάλογες αγγελίες προς τους ναυτιλομένους και οι αναφορές και προβλέψεις του καιρού και της κατάστασης της θάλασσας,

8. των μεθόδων εξασφάλισης από άλλα κέντρα συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρα διάσωσης, ανάλογα της απαιτούμενης βοήθειας, συμπεριλαμβανομένων πλοίων, αεροπλάνων, προσωπικού και εξοπλισμού,

9. των μεθόδων βοήθειας των σκαφών διάσωσης ή άλλων σκαφών για να συναντηθούν με τα πλοία που κινδυνεύουν,

10. των μεθόδων βοήθειας αεροσκαφών που κινδυνεύουν και που αναγκάζονται να κάνουν αναγκαστική προσθαλάσσωση για να συναντηθούν με σκάφη επιφάνειας.

4.3. Ετοιμότητα μονάδων διάσωσης.

4.3.1. Κάθε διορισμένη μονάδα διάσωσης θα διατηρείται σε κατάσταση ετοιμότητας ανάλογη με τα καθήκοντά της και θα πρέπει να ενημερώνει το αρμόδιο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης σχετικά με την κατάσταση της ετοιμότητάς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Επιχειρησιακές Διαδικασίες

5.1. Πληροφορίες σχετικά με έκτακτες ανάγκες.

5.1.1. Τα Μέρη θα εξασφαλίσουν τη διατήρηση της συνεχούς λειτουργίας του ασυρμάτου στις διεθνείς συχνότητες κινδύνου, ανάλογα με τις δυνατότητες και τις ανάγκες. Παράκτιος ραδιοσταθμός που λαμβάνει οποιοδήποτε σήμα κινδύνου ή μήνυμα θα:

1. Πληροφορεί αμέσως το αρμόδιο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρο διάσωσης.

2. Αναμεταδίδει στην αναγκαία έκταση για να πληροφορήσει τα πλοία σε μία ή περισσότερες διεθνείς συχνότητες ή σε οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη συχνότητα.

3. Προτάσσει σ' αυτές τις αναμεταδόσεις τα κατάλληλα αυτόματα σήματα συναγερμού, εκτός και αν αυτό έχει ήδη γίνει, και

4. Κάνει τις μετέπειτα ενέργειες που θ' αποφασισθούν από την αρμόδια αρχή.

5.1.2. Κάθε αρχή ή στοιχείο της οργάνωσης έρευνας και διάσωσης, το οποίο έχει λόγους να πιστεύει ότι ένα σκάφος βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης, θα πρέπει να δίνει το συντομότερο δυνατό όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες στο αρμόδιο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή στο υποκέντρο διάσωσης.

5.1.3. Τα κέντρα συντονισμού διάσωσης ή τα υποκέντρα διάσωσης, αμέσως μόλις λάβουν πληροφορίες για σκάφος σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, θα εκτιμήσουν τις πληροφορίες αυτές και θα καθορίσουν τη φάση της έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με την παράγραφο 5.2. και την έκταση της επιχείρησης που απαιτείται.

5.2. Φάσεις κατάστασης ανάγκης.

5.2.1. Για λειτουργικούς σκοπούς, θα διακρινονται οι ακόλουθες φάσεις κατάστασης ανάγκης:

1. Φάση αβεβαιότητας:

1.1. όταν ένα σκάφος έχει αναφερθεί ότι έχει καθυστερήσει να φθάσει στον προορισμό του, ή

1.2. όταν ένα σκάφος παρέλειψε να προβεί σε μια αναμενόμενη αναφορά θέσης ή ασφάλειας.

2. Φάση κινητοποίησης.

2.1. όταν, μετά τη φάση αβεβαιότητας, οι απόπειρες για την επίτευξη επαφής με το σκάφος έχουν αποτύχει και οι έρευνες που στράφηκαν προς άλλες κατάλληλες κατευθύνσεις αποδείχθηκαν ανεπιτυχείς, ή

2.2. όταν έχουν ληφθεί πληροφορίες που δείχνουν ότι η λειτουργική ικανότητα ενός σκάφους εξασθενεί αλλ' όχι σε έκταση που να είναι πιθανή μιά κατάσταση κινδύνου.

3. Φάση κινδύνου:

3.1. όταν λαμβάνονται θετικές πληροφορίες ότι ένα σκάφος ή ένα άτομο βρίσκονται σε σοβαρό και επικείμενο κίνδυνο και έχουν ανάγκη άμεσης βοήθειας, ή

3.2. όταν, μετά τη φάση κινητοποίησης, οι παραπέρα ανεπιτυχείς προσπάθειες για την επίτευξη επαφής με το σκάφος και οι περισσότερο εκτεταμένες ανεπιτυχείς έρευνες υπογραμμίζουν την πιθανότητα ότι το σκάφος βρίσκεται σε κίνδυνο ή,

3.3. όταν λαμβάνονται πληροφορίες που δείχνουν ότι η λειτουργική ικανότητα ενός σκάφους εξασθένησε σε τέτοιο βαθμό ώστε να είναι πιθανή μία κατάσταση κινδύνου.

5.3. Διαδικασίες για κέντρα συντονισμού διάσωσης και υποκέντρα διάσωσης κατά τη διάρκεια φάσεων έκτακτης ανάγκης.

5.3.1. Με την κήρυξη της φάσης αβεβαιότητας, το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, θ' αρχίσει έρευνες προσδιορισμού της ασφάλειας του σκάφους ή θα κηρύξει τη φάση κινητοποίησης.

5.3.2. Με την κήρυξη της φάσης κινητοποίησης, το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, θα επεκτείνει τις έρευνες για το αγνοούμενο σκάφος, κινητοποιώντας ανάλογα τις αρμόδιες υπηρεσίες έρευνας και διάσωσης και θ' αναλάβει τις ενέργειες που περιγράφονται στην παράγραφο 5.3.3. όσο είναι αναγκαίο κάτω από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης.

5.3.3. Με την κήρυξη της φάσης κινδύνου, το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, θα:

1. αναλάβει ενέργειες σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4.2·

2. υπολογίσει, όπου χρειασθεί, το βαθμό αβεβαιότητας της θέσης του σκάφους και θα καθορίσει την έκταση οποιασδήποτε περιοχής που πρέπει να ερευνηθεί·

3. ειδοποιήσει τον πλοιοκτήτη του πλοίου ή τον πράκτορά του, αν είναι δυνατόν και θα τον τηρεί ενήμερο των εξελίξεων·

4. ειδοποιήσει τα άλλα κέντρα συντονισμού διάσωσης ή τα υποκέντρα διάσωσης, η βοήθεια των οποίων είναι πιθανό ν' απαιτηθεί ή τα οποία πιθανόν να ενδιαφέρονται για την επιχείρηση·

5. ζητεί σε πρώτο στάδιο οποιαδήποτε βοήθεια που θα μπορούσε να διατεθεί από αεροπλάνο, πλοία ή υπηρεσίες που δεν περιλαμβάνονται ειδικά στην οργάνωση έρευνας και διάσωσης, λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην πλειονότητα των καταστάσεων κινδύνου σε περιοχές του ωκεανού, τα παραπλέοντα πλοία αποτελούν σημαντικά στοιχεία για τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης·

6. καταρτίσει ένα ευρύ σχέδιο για τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων από τις πληροφορίες που υπάρχουν και θα κοινοποιήσει το σχέδιο αυτό στις αρχές που ορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 5.7. και 5.8. για την καθοδήγησή τους·

7. τροποποιήσει, όπου χρειάζεται ανάλογα με τις περιστάσεις τις οδηγίες που δίνονται στην παράγραφο 5.3.3.6·

8. ειδοποιήσει τις αρμόδιες αρχές, προξενικές ή διπλωματικές ή, αν το περιστατικό αφορά πρόσφυγα ή εκτοπισμένο άτομο, το γραφείο του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού·

9. ειδοποιήσει ανάλογα τις αρχές έρευνας ατυχημάτων και

10. ειδοποιήσει οποιοδήποτε αεροσκάφος, πλοίο ή άλλες Υπηρεσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 5.3.3.5 σε συνεργασία με τις αρχές που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 5.7. ή 5.8., ανάλογα, όταν η βοήθειά τους δεν χρειάζεται άλλο.

5.3.4. Ανάληψη επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης για σκάφος του οποίου η θέση είναι άγνωστη.

5.3.4.1. Σε περίπτωση που κηρυχθεί φάση έκτακτης ανάγκης σχετικά με ένα σκάφος του οποίου η θέση είναι άγνωστη, θα εφαρμόζονται τ' ακόλουθα:

1. όταν ειδοποιηθεί ένα κέντρο συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρο διάσωσης για την ύπαρξη φάσης κατάστασης ανάγκης και δεν γνωρίζει την ανάληψη κατάλληλων ενεργειών από άλλα κέντρα, θα αναλάβει την ευθύνη για την ανάληψη κατάλληλης ενέργειας και θα συσκεφθεί με τα γειτονικά κέντρα με σκοπό τον καθορισμό του κέντρου που θ' αναλάβει την παραπέρα ευθύνη·

2. αν δεν αποφασισθεί διαφορετικά με συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων κέντρων, το κέντρο που θα ορισθεί θα είναι το υπεύθυνο κέντρο για την περιοχή στην οποία το σκάφος βρισκόταν σύμφωνα με τη θέση που ανέφερε στην τελευταία αναφορά του και

3. μετά την κήρυξη της φάσης κινδύνου, το κέντρο που συντονίζει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης θα ενημερώσει, αν είναι ανάγκη, τα άλλα αρμόδια κέντρα για όλες τις περιστάσεις κατάστασης έκτακτης ανάγκης και για όλες τις μετέπειτα εξελίξεις.

5.3.5. Διαβίβαση πληροφοριών σε σκάφη για τα οποία έχει κηρυχθεί φάση κατάστασης ανάγκης.

5.3.5.1. Οποτεδήποτε είναι δυνατό, το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης το υπεύθυνο για τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης θα είναι υπεύθυνο για τη διαβίβαση στο πλοίο, για το οποίο έχει κηρυχθεί η φάση κατάστασης ανάγκης, πληροφοριών για την επιχείρηση έρευνας και διάσωσης που

έχει αναλάβει.

5.4. Συντονισμός σε περίπτωση που εμπλέκονται δύο ή περισσότερα Μέρη.

5.4.1. Όπου η διεξαγωγή των επιχειρήσεων πάνω από ολόκληρη την περιοχή έρευνας και διάσωσης είναι ευθύνη περισσότερων του ενός Μερών, κάθε Μέρος θα προβεί στις κατάλληλες ενέργειες σύμφωνα με τα επιχειρησιακά σχέδια ή οδηγίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4.2. όταν του ζητηθεί αυτό από το κέντρο συντονισμού διάσωσης της περιοχής.

5.5. Λήξη και αναστολή των επιχειρήσεων διάσωσης.

5.5.1. Φάση αβεβαιότητας και φάση κινητοποίησης.

5.5.1.1. Όταν κατά τη διάρκεια μιας φάσης αβεβαιότητας ή μιας φάσης κινητοποίησης κινδύνου ένα κέντρο συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, πληροφορείται ότι η κατάσταση ανάγκης δεν υπάρχει πια, θα ενημερώσει σχετικά οποιαδήποτε αρχή, μονάδα ή υπηρεσία που έχει ενεργοποιηθεί ή έχει ειδοποιηθεί.

5.5.2. Φάση κινδύνου

5.5.2.1. Όταν κατά τη διάρκεια μιας φάσης κινδύνου ένα κέντρο συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, πληροφορείται από το πλοίο που κινδυνεύει ή από άλλες κατάλληλες πηγές ότι δεν υπάρχει πλέον η έκτακτη ανάγκη, θα προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για να τερματίσει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και να ενημερώσει οποιαδήποτε αρχή, μονάδα ή υπηρεσία, η οποία είχε δραστηριοποιηθεί ή είχε ειδοποιηθεί.

5.5.2.2. Αν κατά τη διάρκεια μιας φάσης κινδύνου αποφασίστηκε ότι η έρευνα θα πρέπει να διακοπεί, το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, θ' αναστείλει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και θα ενημερώσει σχετικά οποιαδήποτε αρχή, μονάδα ή υπηρεσία που είχε ενεργοποιηθεί ή είχε ειδοποιηθεί. Μετέπειτα λαμβανόμενες πληροφορίες θα εκτιμούνται και οι επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης θα ξαναρχίζουν όταν δικαιολογούνται με βάση αυτές τις πληροφορίες.

5.5.2.3. Αν κατά τη διάρκεια μιας φάσης κινδύνου αποφασίστηκε ότι δεν θα ωφελούσε η παραπέρα έρευνα. το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα, θα τερματίσει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και θα ενημερώσει σχετικά οποιαδήποτε αρχή, μονάδα ή υπηρεσία που είχε ενεργοποιηθεί ή είχε ειδοποιηθεί.

5.6. Συντονισμός δραστηριοτήτων έρευνας και διάσωσης στο χώρο του ατυχήματος.

5.6.1. Οι δραστηριότητες των μονάδων που ασχολούνται με επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, είτε αυτές είναι μονάδες διάσωσης ή άλλες βοηθητικές μονάδες, θα συντονίζονται ώστε να εξασφαλίζουν τα πιο αποδοτικά αποτελέσματα.

5.7. Ορισμός διοικητού χώρου ατυχήματος και οι ευθύνες του.

5.7.1. Οταν μονάδες διάσωσης πρόκειται να ασχοληθούν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, μια απ' αυτές πρέπει να ορισθεί διοικητής χώρου ατυχήματος, το νωρίτερο δυνατό και κατά προτίμηση πριν την άφιξη στην καθορισμένη περιοχή έρευνας.

5.7.2. Το αρμόδιο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης θα πρέπει να ορίσει έναν διοικητή του χώρου ατυχήματος. Αν αυτό δεν είναι εφαρμόσιμο, οι μονάδες που εμπλέκονται θα πρέπει να ορίσουν με κοινή συμφωνία έναν διοικητή χώρου ατυχήματος.

5.7.3. Μέχρι το διορισμό του διοικητή χώρου ατυχήματος, η πρώτη μονάδα διάσωσης που φθάνει στο χώρο επιχειρήσεων θα πρέπει αμέσως να αναλάβει τα καθήκοντα και τις ευθύνες διοικητού χώρου ατυχήματος.

5.7.4. Ο διοικητής χώρου ατυχήματος θα είναι υπεύθυνος για τα ακόλουθα καθήκοντα όταν αυτά δεν έχουν εκτελεστεί από το υπεύθυνο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, ανάλογα:

1. Καθορισμός της πιθανής θέσης του αντικείμενου της έρευνας, του πιθανού περιθωρίου σφάλματος αυτής της θέσης και της περιοχής έρευνας.

2. Μέριμνα για το διαχωρισμό για λόγους ασφάλειας των μονάδων που ασχολούνται στην έρευνα.

3. Καθορισμός των κατάλληλων μεθόδων έρευνας για τις μονάδες που συμμετέχουν στην έρευνα και ανάθεση περιοχών έρευνας σε μονάδες ή ομάδες μονάδων.

4. Καθορισμός κατάλληλων μονάδων για την επίτευξη διάσωσης όταν εντοπιστεί το αντικείμενο της έρευνας και

5. Συντονισμός των επικοινωνιών της έρευνας και διάσωσης στο χώρο του ατυχήματος.

5.7.5. Ένας διοικητής χώρου ατυχήματος θα είναι επίσης υπεύθυνος για τα ακόλουθα:

1. Να κάνει περιοδικές αναφορές στο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή στο υποκέντρο διάσωσης το οποίο συντονίζει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και

2. Να αναφέρει τον αριθμό και τα ονόματα των επιζώντων στο κέντρο συντονισμού διάσωσης ή υποκέντρο διάσωσης το οποίο συντονίζει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, δίνοντας στο κέντρο τα ονόματα και τον προορισμό των μονάδων που μεταφέρουν τους επιζώντες, αναφέροντας ποιοί επιζώντες βρίσκονται σε κάθε μονάδα και ζητώντας πρόσθετη βοήθεια από το κέντρο όταν υπάρχει ανάγκη, για παράδειγμα, μεταφορά των σοβαρά τραυματισμένων επιζώντων.

5.8. Ορισμός του συντονιστού έρευνας επιφάνειας και οι ευθύνες του.

5.8.1. Αν δεν διατίθενται μονάδες διάσωσης (περιλαμβανομένων και πολεμικών πλοίων) για να αναλάβουν καθήκοντα διοικητού χώρου ατυχήματος, αλλά ένας αριθμός εμπορικών σκαφών ή άλλων πλοίων συμμετέχουν στις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, ένα απ' αυτά θα πρέπει να ορισθεί με κοινή συμφωνία σαν συντονιστής έρευνας επιφάνειας.

5.8.2. Ο συντονιστής έρευνας επιφάνειας θα πρέπει να ορισθεί το νωρίτερο δυνατό και κατά προτίμηση πριν την άφιξη στην προσδιορισμένη περιοχή έρευνας.

5.8.3. Ο συντονιστής έρευνας επιφάνειας θα πρέπει να είναι υπεύθυνος για όσα από τα καθήκοντα, που αναγράφονται στις παραγράφους 5.7.4. και 5.7.5, μπορεί το σκάφος να εκτελέσει.

5.9. Αρχική ενέργεια.

5.9.1. Κάθε μονάδα που λαμβάνει πληροφορίες για ένα περιστατικό κινδύνου θα κάνει οποιαδήποτε άμεση ενέργεια για να βοηθήσει στα πλαίσια των δυνατοτήτων της ή θα κινητοποιήσει άλλες μονάδες που θα μπορούσαν να βοηθήσουν και θα ειδοποιήσει το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης, στην περιοχή του οποίου έχει συμβεί το περιστατικό.

5.10. Περιοχές έρευνας.

5.10.1. Οι περιοχές έρευνας, που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 5.3.3.2, 5.7.4.1 ή 5.8.3, μπορεί να αλλάξουν ανάλογα από το διοικητή χώρου ατυχήματος ή τον συντονιστή της έρευνας επιφάνειας, ο οποίος θα πρέπει να ειδοποιήσει το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης για την ενέργειά του και για τους λόγους που έκανε την ενέργεια αυτή.

5.11. Μέθοδοι έρευνας.

5.11.1. Οι μέθοδοι έρευνας που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 5.3.3.6, 5.7.4.3. ή 5.8.3 μπορεί να μετατραπούν σ' άλλες μεθόδους αν θεωρηθεί αυτό αναγκαίο από το διοικητή χώρου ατυχήματος ή το συντονιστή έρευνας επιφάνειας, ο οποίος θα πρέπει να ειδοποιήσει το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης για την ενέργειά του και για τους λόγους του που έκανε την ενέργεια αυτή.

5.12. Επιτυχής έρευνα.

5.12.1. Όταν η έρευνα έχει επιτύχει, ο διοικητής χώρου ατυχήματος ή ο συντονιστής έρευνας επιφάνειας θα πρέπει να κατευθύνει τις καταλληλότερα εξοπλισμένες μονάδες για τη διεξαγωγή της διάσωσης ή για να δώσει άλλη αναγκαία βοήθεια.

5.12.2. Όπου χρειάζεται, οι μονάδες που διεξάγουν τη διάσωση θα πρέπει να ειδοποιήσουν το διοικητή χώρου ατυχήματος ή το συντονιστή έρευνας επιφάνειας για τον αριθμό και ονόματα των επιζώντων που επιβαίνουν, για το αν έχει περιληφθεί όλο το προσωπικό και αν χρειάζεται περαιτέρω βοήθεια, για παράδειγμα, απομάκρυνση ασθενών καθώς επίσης και για τον προορισμό των μονάδων.

5.12.3. Ο διοικητής χώρου ατυχήματος ή ο συντονιστής έρευνας επιφάνειας θα πρέπει αμέσως να ειδοποιήσει το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης όταν η έρευνα είναι επιτυχής.

5.13. Ανεπιτυχής έρευνα.

5.13.1. Η έρευνα θα πρέπει να τερματισθεί μόνον όταν δεν υπάρχει πια εύλογη ελπίδα για διάσωση επιζώντων.

5.13.2. Το κέντρο συντονισμού διάσωσης ή το υποκέντρο διάσωσης που συντονίζει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης θα πρέπει κανονικά να είναι υπεύθυνο για τον τερματισμό της έρευνας.

5.13.3. Σε μακρυνές περιοχές του ωκεανού που δεν υπάγονται στην ευθύνη ενός κέντρου συντονισμού διάσωσης ή όπου το υπεύθυνο κέντρο δεν είναι σε θέση να συντονίσει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης, ο διοικητής χώρου ατυχήματος ή ο συντονιστής έρευνας επιφάνειας μπορούν να αναλάβουν την ευθύνη για τον τερματισμό της έρευγας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Συστήματα αναφοράς πλοίου

6.1. Γενικά.

6.1.1. Τα Μέρη θα πρέπει να καθιερώσουν ένα σύστημα αναφοράς πλοίου για εφαρμογή μέσα σε κάθε περιοχή έρευνας και διάσωσης για την οποία ευθύνονται όπου τούτο θεωρείται αναγκαίο, για να διευκολύνει τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης και κρίνεται εφαρμόσιμο.

6.1.2. Τα Μέρη τα οποία σχεδιάζουν την καθιέρωση ενός συστήματος αναφοράς πλοίου θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις σχετικές συστάσεις του Οργανισμού.

6.1.3. Το σύστημα αναφοράς πλοίου θα πρέπει να παρέχει εκσυγχρονισμένες πληροφορίες για τις κινήσεις των πλοίων έτσι ώστε σε περίπτωση περιστατικού κινδύνου:

1. Να μειώσει το χρόνο μεταξύ της απώλειας επαφής με το πλοίο και της ανάληψης των επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης στις περιπτώσεις όπου δεν έχει ληφθεί σήμα κινδύνου.

2. Να επιτρέπει το γρήγορο προσδιορισμό των πλοίων που μπορεί να κληθούν για να δώσουν βοήθεια.

3. Να επιτρέπει την οριοθέτηση μιας περιοχής έρευνας περιορισμένης έκτασης στην περίπτωση που η θέση ενός σκάφους σε κίνδυνο είναι άγνωστη ή αβέβαιη και

4. Να διευκολύνει την παροχή άμεσης ιατρικής βοήθειας ή συμβουλών σε πλοία που δεν έχουν γιατρό.

6.2. Επιχειρησιακές απαιτήσεις.

6.2.1. Για να επιτευχθούν οι στόχοι που θέτονται στην παράγραφο 6.1.3, το σύστημα αναφοράς πλοίου πρέπει να ικανοποιεί τις πιο κάτω επιχειρησιακές απαιτήσεις:

1. Παροχή πληροφοριών, στις οποίες θα περιέχονται σχέδια πλου και αναφοράς στίγματος, που θα μπορούσαν να κάνουν δυνατή την πρόβλεψη των μελλοντικών θέσεων των πλοίων που συμμετέχουν.

2. Διατήρηση υποτύπωσης των πλοίων.

3. Παραλαβή αναφορών σε κανονικά χρονικά διαστήματα από τα πλοία που συμμετέχουν.

4. Απλότητα στη σχεδίαση και εφαρμογή του συστήματος και

5. Χρήση ενός διεθνώς συμφωνημένου πρότυπου τύπου αναφοράς πλοίων και διεθνώς συμφωνημένου πρότυπου διαδικασιών.

6.3. Τύποι αναφορών.

6.3.1. Ένα σύστημα αναφοράς πλοίων πρέπει να περιλαμβάνει τις πιο κάτω αναφορές:

1. Σχέδιο πλου - με το όνομα, τα διακριτικά κλήσης ή τα στοιχεία αναγνώρισης του σταθμού του πλοίου, την ημερομηνία και ώρα (σε GMT) αναχώρησης, στοιχεία για το σημείο αναχώρησης του πλοίου, επόμενο λιμάνι προσέγγισης, προσεχή πορεία, ταχύτητα και αναμενόμενη ημερομηνία και ώρα άφιξης (σε GMT). Οι σημαντικές αλλαγές πρέπει να αναφέρονται το συντομότερο δυνατό.

2. Αναφορά στίγματος - με το όνομα, τα διακριτικά κλήσης ή τα στοιχεία αναγνώρισης του σταθμού του πλοίου, ημερομηνία και ώρα (σε GMT), στίγμα, πορεία και ταχύτητα.

3. Τελική αναφορά - με το όνομα, τα διακριτικά κλήσης ή τα στοιχεία αναγνώρισης του σταθμού του πλοίου, ημερομηνία και ώρα (σε GMT) άφιξης στον προορισμό ή απομάκρυνσης από την περιοχή που καλύπτεται από το σύστημα.

6.4. Χρήση συστημάτων.

6.4.1. Τα Μέρη θα πρέπει να ενθαρρύνουν όλα τα σκάφη ν' αναφέρουν τις θέσεις τους όταν ταξιδεύουν σε περιοχές όπου έχουν γίνει ρυθμίσεις για συλλογή πληροφοριών για θέσεις, με σκοπό την έρευνα και διάσωση.

6.4.2. Τα Μέρη που καταγράφουν πληροφορίες για θέση σκαφών θα πρέπει να διαβιβάζουν, όσο είναι πρακτικά δυνατό, τις πληροφορίες αυτές σε άλλα Κράτη όταν τους ζητηθεί για σκοπούς έρευνας και διάσωσης».

Άρθρο 2

Όρια περιοχής ευθύνης

Η περιοχή έρευνας και διάσωσης που αναφέρεται στις παραγράφους 2.1.4. και 2.1.5. του παραρτήματος της Σύμβασης αυτής είναι η περιοχή εντός της οποίας η Ελλάδα έχει ήδη αναλάβει την ευθύνη για τους σκοπούς της έρευνας και διάσωσης, που έχει καθορισθεί σύμφωνα με τη σχετική Σύμβαση του Σικάγου για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία της 7ης Δεκεμβρίου 1944 και τα περιοχικά σχέδια του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) καθώς και τον Κανονισμό 15 του Κεφαλαίου V της Διεθνούς Σύμβασης για την Ασφάλεια της Ζωής στη θάλασσα της 17ης Ιουνίου 1960 (SOLAS 1960). Η περιοχή αυτή, που αποτελεί την πλέον κατάλληλη ρύθμιση κατά την έννοια της παραγράφου 2.1.5. του παραρτήματος της Σύμβασης αυτής, ανακοινώθηκε στο Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (IMO) με το έγγραφο αρ. 44/7.1.1975 του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και σ' αυτήν την περιοχή η Ελλάδα από μακρού αδιαλείπτως διενεργεί επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης.

Άρθρο 3

Τροποποιήσεις της Σύμβασης

1. Τροποποιήσεις των άρθρων της Σύμβασης και των παραγράφων 2.1.4., 2.1.5., 2.1.7., 2.1.10., 3.1.2. και 3.1.3. του παραρτήματος της Σύμβασης κυρώνονται με νόμο.

2. Τροποποιήσεις του παραρτήματος της Σύμβασης, εκτός των παραγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, κυρώνονται με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο 4

Αρμόδιες αρχές εφαρμογής

Αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή του νόμου αυτού και της Σύμβασης είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο 5

Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης

1. Οι υπηρεσίες ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης παρέχονται αντίστοιχα από το Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος και την Πολεμική Αεροπορία με τη συνδρομή και συνεργασία εμπλεκομένων υπηρεσιών και φορέων και συντονίζονται από ενιαίο

κέντρο, το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (Κ.Σ.Ε.Δ.) του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

2. Επόπτης του Κ.Σ.Ε.Δ. ορίζεται ανώτατος ή ανώτερος αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος.

3. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Εμπορικής Ναυτιλίας:

α) μπορεί να ιδρύονται υποκέντρα διάσωσης σε λιμενικές αρχές και να ρυθμίζονται άλλα θέματα παροχής υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης από τις αρχές αυτές

β) ρυθμίζονται τα θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και αποστολής του Κ.Σ.Ε.Δ. και των υποκέντρων διάσωσης, τα καθήκοντα των προϊστάμενων των τομέων ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης του Κ.Σ.Ε.Δ., καθώς και οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του επόπτη.

4. Για τη ρύθμιση των παραπάνω θεμάτων της παραγράφου 3 λαμβάνονται υπόψη εγχειρίδια και οδηγίες διεθνών οργανισμών, αρμόδιων για τη ναυτική και αεροπορική έρευνα και διάσωση.

Άρθρο 6

Μέσα έρευνας και διάσωσης

1. Από το Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος και την Πολεμική Αεροπορία διατίθενται πλωτά και εναέρια μέσα κατάλληλα επανδρωμένα και εξοπλισμένα με κύρια αποστολή την έρευνα και διάσωση. Ο επιχειρησιακός έλεγχος των παραπάνω μέσων ασκείται από το Κ.Σ.Ε.Δ. ή από τα υποκέντρα διάσωσης της περιοχής έδρας τους.

2. Εφ' όσον απαιτηθεί, ενεργοποιούνται μέσα των Ενόπλων Δυνάμεων και εμπλεκομένων υπηρεσιών και φορέων τα οποία συμμετέχουν στο έργο έρευνας και διάσωσης ύστερα από αίτηση του Κ.Σ.Ε.Δ. και με συντονισμό αυτού.

3. Για την απρόσκοπτη και αποτελεσματική διεξαγωγή των επικοινωνιών κινδύνου και ασφάλειας μεταξύ Κ.Σ.Ε.Δ. ή υποκέντρων διάσωσης και πλοίων ή αεροσκαφών, μπορεί να εγκαθίστανται και να χρησιμοποιούνται από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και την Πολεμική Αεροπορία επίγεια και δορυφορικά συστήματα και δίκτυα επικοινωνιών, ανεξάρτητα από τα εγκατεστημένα δίκτυα εμπορικών επικοινωνιών.

4. Ο επιχειρησιακός έλεγχος των λοιπών πλωτών και εναέριων μέσων του Λιμενικού Σώματος που συμμετέχουν σε επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης ασκείται από το Κ.Σ.Ε.Δ..

Άρθρο 7

Εθελοντές ναυαγοσώστες

1. Στα υποκέντρα διάσωσης μπορούν να εντάσσονται και εθελοντές ναυαγοσώστες, για να συνδράμουν στο έργο έρευνας και διάσωσης με κρατικά ή ιδιωτικά μέσα που συμμετέχουν στις επιχειρήσεις.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εκπαίδευση, τις υποχρεώσεις, τα διακριτικά σήματα και τις ηθικές αμοιβές των εθελοντών ναυαγοσωστών.

Άρθρο 8

Έκδοση προεδρικών διαταγμάτων

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και του συναρμόδιου υπουργού, κατά περίπτωση, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του νόμου αυτού και της Σύμβασης.

Άρθρο 9

Έναρξη εφαρμογής

Η Σύμβαση τίθεται σε εφαρμογή τριάντα ημέρες μετά την κατάθεση του σχετικού οργάνου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του ΙΜΟ.

Άρθρο 10

Κύρωση αποφάσεων

Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από την ημερομηνία που ορίζεται σε καθεμία απ' αυτές οι παρακάτω αποφάσεις:

α) Αριθ. 2007462/642/0022 (ΦΕΚ 175Β/8-3-1989)
Αύξηση συντάξεων Πλοιάρχων και Μηχανικών Α' τάξεως Ε.Ν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 23 του Κ.Ν. 792/1978 «περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον νόμου των περί Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ) κειμένων διατάξεων κ.λπ»(ΦΕΚ 220/Α/1978).

2. Την υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του ΝΑΤ ληφθείσα απόφαση κατά τη συνεδρίαση αυτού της 14.3.1988'

3. Την Υ.1006/7.12.88 απόφαση του Πρωθυπουργού «καθοριομός αρμοδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας» (ΦΕΚ 883/Β'/88), αποφασίζουμε:

Την αύξηση, από της πρώτης του επομένου της δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως μήνα, του ποσού των συντάξεων που παρέχονται ή που θα απονεμηθούν από το Ναυτικό Ταμείο (ΝΑΤ) στους Πλοιάρχους και Μηχανικούς Α' τάξεως κατά ποσοστό 5%.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με Νόμο.

Αθήνα, 3 Μαρτίου 1989

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ	ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ

β) Αριθ. 2311.1./18/89 (ΦΕΚ 168Β/8-3-1989)

Επικουρική Ασφάλιση Ναυτικών

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τις διατάξεις του Ν. 1482/84 «Επικουρική Ασφάλιση Ναυτικών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 453Α').

β. Την ανάγκη ενεργοποίησης του παραπάνω νόμου και ανανέωσης των προβλεπόμενων προθεσμιών για την άσκηση από τους ασφαλισμένους του δικαιώματος αναγνώρισης και εξαγοράς της συντάξιμης υπηρεσίας τους.

γ. Την γ.1006/7.12.88 Απόφαση του Πρωθυπουργού για τον καθορισμό αρμοδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας (ΦΕΚ 883Β/9.12.88), αποφασίζουμε:

1. Οι οριζόμενες προθεσμίες στα άρθρα 8 παρ.3 και 9 παρ.5 του

Ν.1482/1984 για την αναγνώριση ως συντάξιμου χρόνου επικουρικής ασφάλισης ολοκλήρου ή μέρους του χρόνου της κυρίας ασφάλισής τους στο ΝΑΤ, αρχίζουν από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης αυτής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί μέχρι τη δημοσίευση της παρούσας, είτε για την αναγνώριση συντάξιμου χρόνου επικουρικής ασφάλισης, είτε για τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης λαμβάνονται υπόψη και θεωρούνται ότι υποβλήθηκαν στις 31.1.1989.

2. Οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος επικουρικής σύνταξης είναι οι παρακάτω:

α) Να έχει συνταξιοδοτηθεί ο ναυτικός σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 παρ.2 του Ν. 1482/1984.

β) Να έχει συντάξιμο χρόνο επικουρικής ασφάλισης τουλάχιστον τον απαιτούμενο για την απονομή συντάξεως από το ΝΑΤ για τον οποίο να έχουν ολοσχερώς καταβληθεί οι εισφορές μίας πενταετίας.

γ) Να υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο σχετική αίτηση.

3. Η εξαγορά χρόνου υπηρεσίας τόσο στην περίπτωση της υποχρεωτικής όσο και στην περίπτωση της προαιρετικής ασφάλισης γίνεται ως εξής:

α) Για τη συμπλήρωση του ελαχίστου χρόνου των πέντε (5) ετών με εφάπαξ καταβολή.

β) Για τον υπολειπόμενο πέραν της πενταετίας συντάξιμο χρόνο εφόσον η καταβολή πραγματοποιηθεί εφάπαξ εντός διμήνου από την έγγραφη γνωστοποίηση του ποσού της εξαγοράς ο υπόχρεος δικαιούται έκπτωση 10%.

γ) Εάν η κατά την παρ.(β) καταβολή πραγματοποιηθεί μέσα σε ένα (1) χρόνο από τη γνωστοποίηση του ύψους της καταβλητέας εισφοράς το ποσόν της εξαγοράς δεν επιβαρύνεται με πρόσθετα τέλη.

δ) Εάν ο ασφαλισμένος μετά την κατά τα άνω γνωστοποίηση του λογαριασμού επιλέξει την τμηματική καταβολή των εισφορών εξαγοράς για τον πέραν της πενταετίας χρόνον, υποχρεούται να προκαταβάλει με άμεση καταβολή το 1/4 του ποσού, το δε υπόλοιπο (3/4) σε μηνιαίες δόσεις, ο αριθμός των οποίων καθορίζεται στις εβδομήντα δύο (72).

Το υπολειπόμενο αυτό ποσό που θα καταβληθεί τμηματικά, δηλαδή σε μηνιαίες δόσεις, επιβαρύνεται με 1% μηνιαίως.

4. Η καταβολή της επικουρικής σύνταξης εφόσον δικαιωθεί ο ασφαλισμένος επικουρικής σύνταξης, αρχίζει από τον επόμενο μήνα υποβολής της σχετικής αίτησης από το δικαιούχο.

Σε περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου ναυτικού χορηγείται η επικουρική σύνταξη στους δικαιούχους της κυρίας σύνταξης, από τον επόμενο του θανάτου του μήνα.

5. Το ύψος της μηνιαίας εισφοράς για την εξαγορά της προϋπηρεσίας που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ.9 του άρθρου 8 και παρ.6 του άρθρου 9 του Ν.1482/84, καθορίζεται σε ποσοστό 4% επί του μισθού που προβλέπεται από τη Σ.Σ. κατά το χρόνο έναρξης της εξαγοράς και βάσει της ειδικότητας και του βαθμού που συνταξιοδοτήθηκε ο ναυτικός από το ΝΑΤ.

6. Οι πάσης φύσεως εξαγορές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από το ΝΑΤ και για τις οποίες γίνονται κρατήσεις υπέρ ΚΕΑΝ, λογίζονται ως χρόνος ασφάλισης στο ΚΕΑΝ.

7. Κατά τα λοιπά εφόσον δεν τροποποιούνται με την παρούσα απόφαση ισχύουν οι διατάξεις του Ν. 1482/84.

Η απόφαση ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Πειραιάς, 27 Φεβρουαρίου 1989

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ

Άρθρο 11

1. Σε όσους υπαλλήλους του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ανατίθεται η εκτέλεση του ειδικού έργου της πρακτικής εξέτασης των υποψηφίων οδηγών αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών, των οδηγών αυτοκινήτου που επιθυμούν επέκταση της αδείας τους σε ανώτερη κατηγορία καθώς και των επανεξεταζόμενων για οποιοδήποτε λόγο οδηγών αυτοκινήτων ή μοτοσυκλετών, είτε εκτελούν το έργο αυτό ως μέλη πρωτοβάθμιων ή δευτεροβάθμιων επιτροπών, καταβάλλεται ειδική κατ' αποκοπή αμοιβή, πέρα και πλέον εκείνης που καθορίζεται από τις διατάξεις του ν. 1505/1984 (194/Α), όπως κάθε φορά ισχύει, εφ' όσον η εκτέλεση του έργου αυτού πραγματοποιείται πέρα από το κανονικό ωράριο εργασίας.

2. Με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται το ύψος της κατ' αποκοπή αποζημίωσης, ο αριθμός των υποχρεωτικών συμμετοχών των υπαλλήλων στο έργο της πρακτικής εξέτασης για την εξ' ολοκλήρου καταβολή της αποζημίωσης καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

3. Η κατά το άρθρο αυτό αμοιβή καταβάλλεται με ξεχωριστό τίτλο πληρωμής και σε καμιά περίπτωση δεν περιλαμβάνεται στην έννοια των τακτικών αποδοχών του υπαλλήλου.

4. Το ποσό της απαιτούμενης δαπάνης για την καταβολή της κατά το άρθρο αυτό αμοιβής θα βαρύνει τον ειδικό λογαριασμό του ν.δ. 638/1970 (ΦΕΚ 173/1970), όπως ισχύει.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 13 Απριλίου 1989

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 19 Απριλίου 1989

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34 Ταχ. Κώδικας: 104 32 TELEX : 22.3211 YPET GR	Οι Υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00'** έως **13.30'**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785

Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 20. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 30, από 17 έως 24 δρχ. 40

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 20 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512

Η ετήσια συνδρομή είναι:

Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)

α) Για το Τεύχος Α'	Δρχ.	7.000	Δρχ.	350
β) » » » Β'	»	10.000	»	500
γ) » » » Γ'	»	4.000	»	200
δ) » » » Δ'	»	10.000	»	500
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	8.000	»	400
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	4.000	»	200
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	2.000	»	100
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	»	5.000	»	250
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	1.000	»	50
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	20.000	»	1.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	»	45.000	»	2.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ